ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Mar. '58

50 NAYE PAISE

8 AS

Photo by R. S. Subbiah

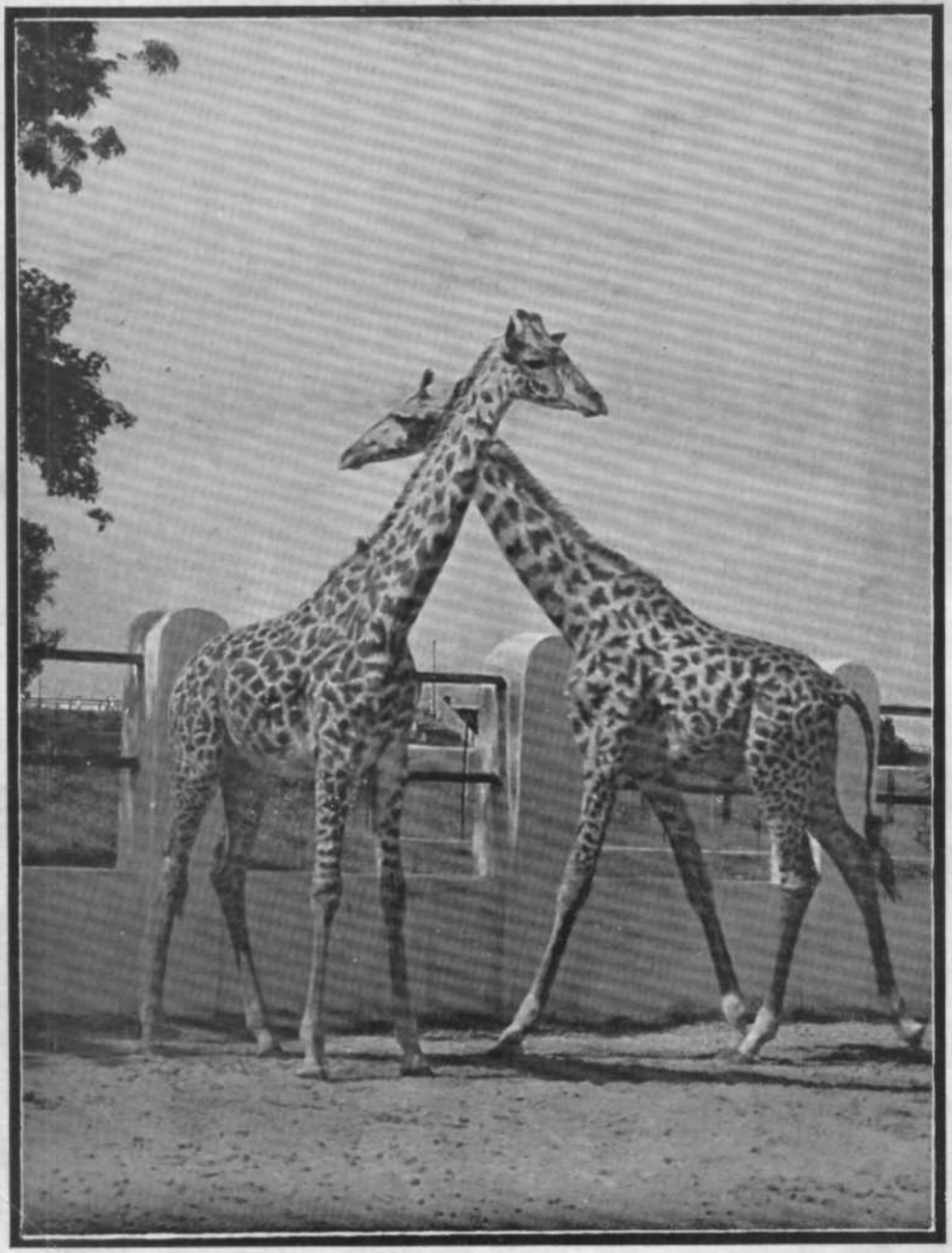

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ನಮ್ಮವರಾರಿಲ್ಲ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಚ್. ವಿನಯಕುಮಾರಿ

ಈ ದಿನವೇ ನೋಡಿ!

ವಿ.ವಿ.ವಿಂ ರವರ

ಭೂಕೈಲಾಸ

(ಕನ್ನಡ)

ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಗೀತೆಗಳು :
ಕು.ರ.ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ

ನಿರ್ದೇಶನ : ಕೆ.ಶಂಕರ್

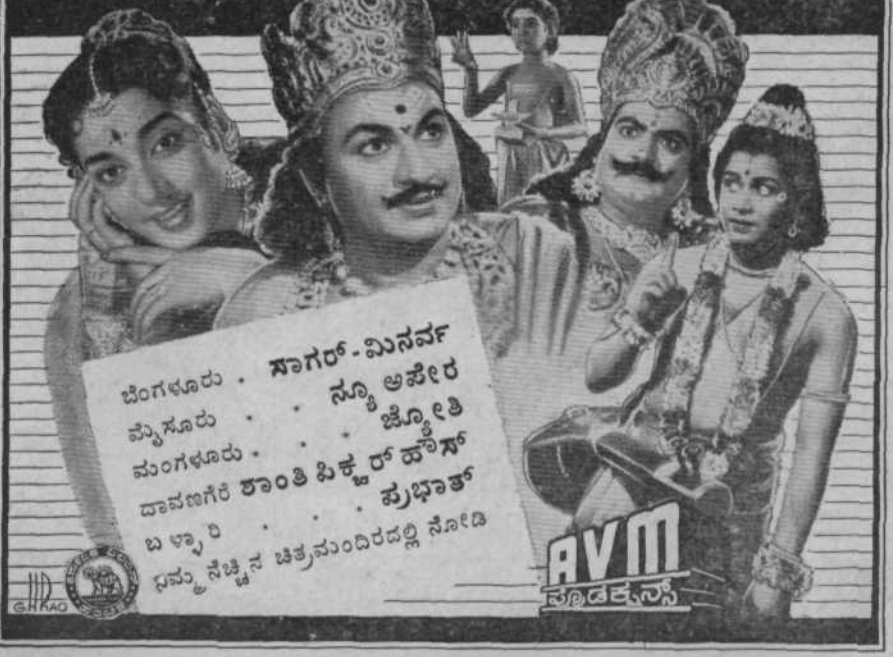

ಬೆಂಗಳೂರು . ಸಾಗರ್-ಮಿನರ್ವ
ಮೈಸೂರು . . ನ್ಯೂ ಅಪೇರ
ಮಂಗಳೂರು . . ಜ್ಯೋತಿ
ದಾವಣಗೆರೆ ಶಾಂತಿ ಪಿಕ್ಚರ್ ಹೌಸ್
ಬಳ್ಳಾರಿ . . ಪ್ರಭಾತ್

ಉಮ್ಮನೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ

G.H.RAO

AVM ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್

ಚಂದಮಾಮ

ಮಾರ್ಚ್ '58

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಮಿತ್ರಲಾಭ	... 43
ವೈರಾಗ್ಯ	... 4	ದೂಷಣೆ - ಶಾಪ	... 46
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು	... 49
ಮತ್ಸರ	... 17	ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು	... 57
ಅಲೀಬಾಬಾ	... 25	ಕರಡಿಯ ಕಷ್ಟಕಾಲ	... 65
ಅದ್ಭುತ ದೀಪ	... 34	ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ	68

ಅಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರಕಥೆ, ಪದ್ಯಗಳು, ಫೋಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಮುಖ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ
ಸಿ.ಎಸ್.ನರೋಜ
Remy
BORATED
TALCUM POWDER
Remy
SNOW
AVRA-428
ರಮಿ ಸ್ನೋ & ಪೌಡರ್

ಹೂವಿನಂತೆ
ಸ್ವಚ್ಛರಾಗಿರಲು
ಹೂವಿನಂತೆ
ಸುಂದರವಾಗಿರಲು

ಟಾಟಾರವರ

ಹಮಾಮ್

ಸ್ನಾನದ ಸಾಬೂನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

SISTA'S-TOM-38-KAN

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ
ಅಂದಕ್ಕೆ

ಫೆಸ್ಟಿವಲ್

ಸೂಪರ್ ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಟಾಲ್ಕಂ ಪೌಡರ್ & ಸ್ನೋ

ತಯಾರಿಕರು: ಮುರಳಿ ಟ್ರೇಡರ್ಸ್, ಮದರಾಸು-21.

ಆಂಧ್ರಾಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಏಜೆಂಟರು: ಶಿವಕೋಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಮ್, ವಿಜಯವಾಡ.

ಅಶೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆವೆನ್ ಟಾಲ್ಕಂ

ಪೌಡರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ನೋ

ಗಗನ ಕುಸುಮದಂತಹ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಜಯ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ನವೀನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರಾದುವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು, ಮುಖವರ್ಚಸ್ಸು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಿರಿ. ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,
ಮದರಾಸು - 7.

ಏಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಏಜನ್ಸೀಸ್, ಬೆಜವಾಡ.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು ITL **ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್**

: ನೆಗೇಟಿವ್ ರೈಟ್ಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ :

ವಿಜಯಾ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ಸರ್ಕ್ಯೂಟ್, ಮದರಾಸು-26

ಮೈಸೂರು, ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಗಾರರು :

ವಿಜಯಾ ಟಾಕೀ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-9

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ : **ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್, ಗದಗ.**

ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ : **ಜಗತ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್, ಸಿಕಂದರಾಬಾದು.**

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ
ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್
ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ಸ್

ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್
ಡಿಲಕ್ಸ್ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್
ಪೌಡರು
ರಮಣೀಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ

ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಸ್ನೋ
ಸುಂದರವಾದ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ

ಎಲ್ಲಾ ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆಯರಿಂದಲೂ
ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

RATHOD TRADING CO., MADRAS-1

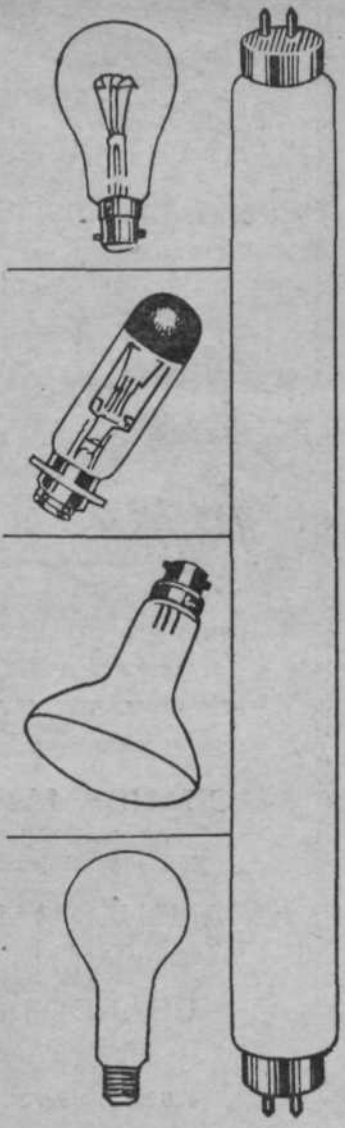

ಮಾಜ್‌ಡಾ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು

ಹೆಚ್ಚು

ಪ್ರಕಾಶಮಾನ

ವಾಗಿಯೂ

ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲವೂ

ಬಾಳಿಕೆಬರುವುವು

AIC 195 KN

: ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರು :

ರಘುನಾಥ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್
ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಗುಂಟೂರು.

ಓ. ಕೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್
ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಕಾಕಿನಾಡ.

ಮಚ್‌ಕುಂಡ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್
ಬಿಸಂಟ್ ರೋಡ್,
ಗವರ್ನರ್‌ಪೇಟೆ,
ವಿಜಯವಾಡ – 2.

ಈ

ಚಿಹ್ನೆಗಳು...

- ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ
- ಹಸಿವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ
- ಸಿಡುಕುತನ
- ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ
- ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವುದು

ಮುಂತಾದವು

ಲಿವರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಲೀನ್ ರೋಗವು ನಿಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಜಮ್ಮಿಯವರ ಸೆಲಹೆ ಪಡೆದು, ಅವರ ನುರಿತ ಅನುಭವದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಿರಿ.

ಜಮ್ಮಿಯವರ

ಲಿವರ್‌ಕ್ಯೂರ್

ಮಕ್ಕಳ ಲಿವರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಲೀನ್ ರೋಗಗಳಿಗೆ

ಜಮ್ಮಿಯವರ ಡಾಕ್ಟರರು ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ತುಮ್ಬಿವಾದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಿವರಗಳಿಗೆ:

ಜಮ್ಮಿ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ & ಸನ್ಸ್
ಹೆಡ್ ಆಫೀಸು:
ಮೈಲಾಪೂರ್, ಮದ್ರಾಸು-4
ಶಾಖೆಗಳು:
ಬೆಂಗಳೂರು, ವಿಜಯವಾಡ,
ವಿಜಯನಗರ, ತಿರುಚಿರಪಳ್ಳಿ,
ಕುಂಭಕೋಣಂ.

JVZ-14 KN.

For

PLEASANT READING &

PROFITABLE ADVERTISING

Chandamama Group

SERVING THE YOUNG
WITH A FINE
PICTORIAL STORY FARE
THROUGH

CHANDAMAMA
(Telugu, Hindi,
Kannada & Gujarati)

AMBULIMAMA
(Tamil)

CHANDOBA
(Marathi)

SINGLE COPY :
0 : 50 nP.

ANNUAL SUBSCRIPTION :
Rs : 6·-

CHANDAMAMA PUBLICATIONS

VADAPALANI :: MADRAS-26

ದಿನವಿಡಿ ಪುಳ್ಳಲ್ಲತೆ

ಮೋಹಕ ಸುಗಂಧ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿದ ಟಾಲ್ಕ್, ಅಲ್ಲದೆ — ಇನ್ನಿತರ ಯಾವ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪೌಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇರದ—ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಜಿ–೧೧ ★ ಇದು ಚರ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನುಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಬೆವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯ ದುರ್ಗಂಧ ಕೊಡುವ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ... ಆದರೂ ಗೋದ್ರೇಜ್ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪೌಡರ್‌ನ ಬೆಲೆ ವಿನೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ.

ಸ್ನಾನ, ಕ್ಷೌರ, ಇವುಗಳ ನಂತರ ಈ ನವೀನ ತರದ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪೌಡರ್‌ನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುರಿಸಿರಿ. ಹೆಚ್ಚು ಆತ್ಮ ಶೃದ್ಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹರಾಗಿರಿ.

ಸೆಕೆಬೊಕ್ಕೆಗಳ ಕಾಟವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಕೂಸಿನ ಚೌಕದ ಉಜ್ಜುವಿಕೆಯಿಂದ ವಿಳುವಗುಳ್ಳೆ (ಡಾಯಪರ್ ರಾಶ್) ಗಳನ್ನೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸುವುದು... ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ವರ ಪ್ರಸಾದ!

ಬಟ್ಟೆಗಳೊಳಗೆ ಸುರಿದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜುಗಾಯಗಳಾಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು.

ಗೋದ್ರೇಜ್ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪೌಡರ್

ನಿರ್ಗಂಧಕಾರಕ • ಸಂರಕ್ಷಕ • ಸುವಾಸಿತ • ಉಪಶಮನಕಾರಕ

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸರಂಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಿಂಥೊಲ್‌ನೊಡನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

(★ಪೇಟೆಂಟ್ ಹೆಕ್ಸಾಕ್ಲೊರೋಫೇನ್ ಯು. ಎಸ್. ಪಿ.)

ಗೋದ್ರೇಜ್ ಉತ್ತಮ ಸಾಬೂನುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಶೃಂಗಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡ

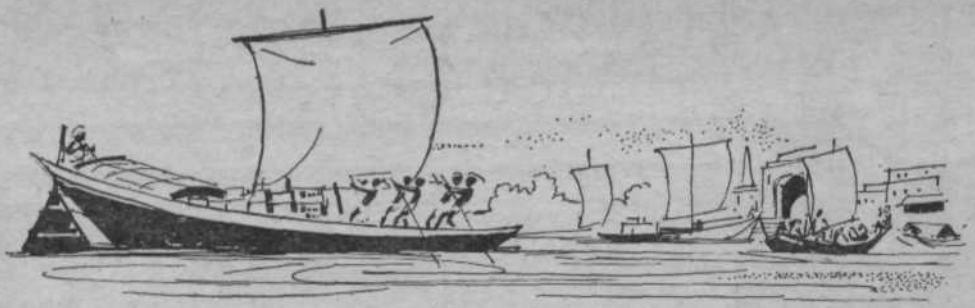

ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಶ್ಯ

ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗಂಗಾ ನದಿಯು ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾರಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಹಿಮದಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಮಕರಗಿದ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟು ಅದು ಅತಿ ಉನ್ನತ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಕೆಳಗಡೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯೂ ರಮಣೀಯತೆಯೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿನ ಬಯಲಿನಲ್ಲಂತೂ ಗಂಗೆಯು ಎಂದೂ ಹೊಳೆಯಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡ ನದಿಯೂ — ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಜಲಮಾರ್ಗವೂ — ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪಡಗಳು ಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಧಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ. ದೋಣಿಗಳು ಜನರನ್ನೂ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಪಡದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಡಕ್ಕೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಲ ಆ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪೈಕಿ ''ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಟೀ'' ಮಾರ್ಕಿನ ಚಹ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸರಿ, ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಂತೆ ಗಂಗಾಬಯಲಿನ ಜನರೂ ಸಹ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಚಹವನ್ನು ಪಡದಲ್ಲಿರುವ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳೂ ಅಂಗಡಿಗಳೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಅಂಬಿಗರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದಿವಸದ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದನಂತರ ಕೂಡ ಆ ಚಹವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಗಂಗಾ ಬಯಲು ಗಂಗೆಯ ಒಂದು ವರಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ನದಿಯು ಮೇಲಿನಿಂದ ಮೆಕ್ಕೆಲು ಮಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಮೆದುವಾದ ಮತ್ತು ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯು ಅನೇಕ ತರಹದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗಂಗಾ ಬಯಲನ್ನು ಭಾರತದ ಉದ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ, ಗಂಗಾ ನದಿಯು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿರತವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹವು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಸತತ ತಾಜಾ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೀಯುವ ಚಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

BB 235

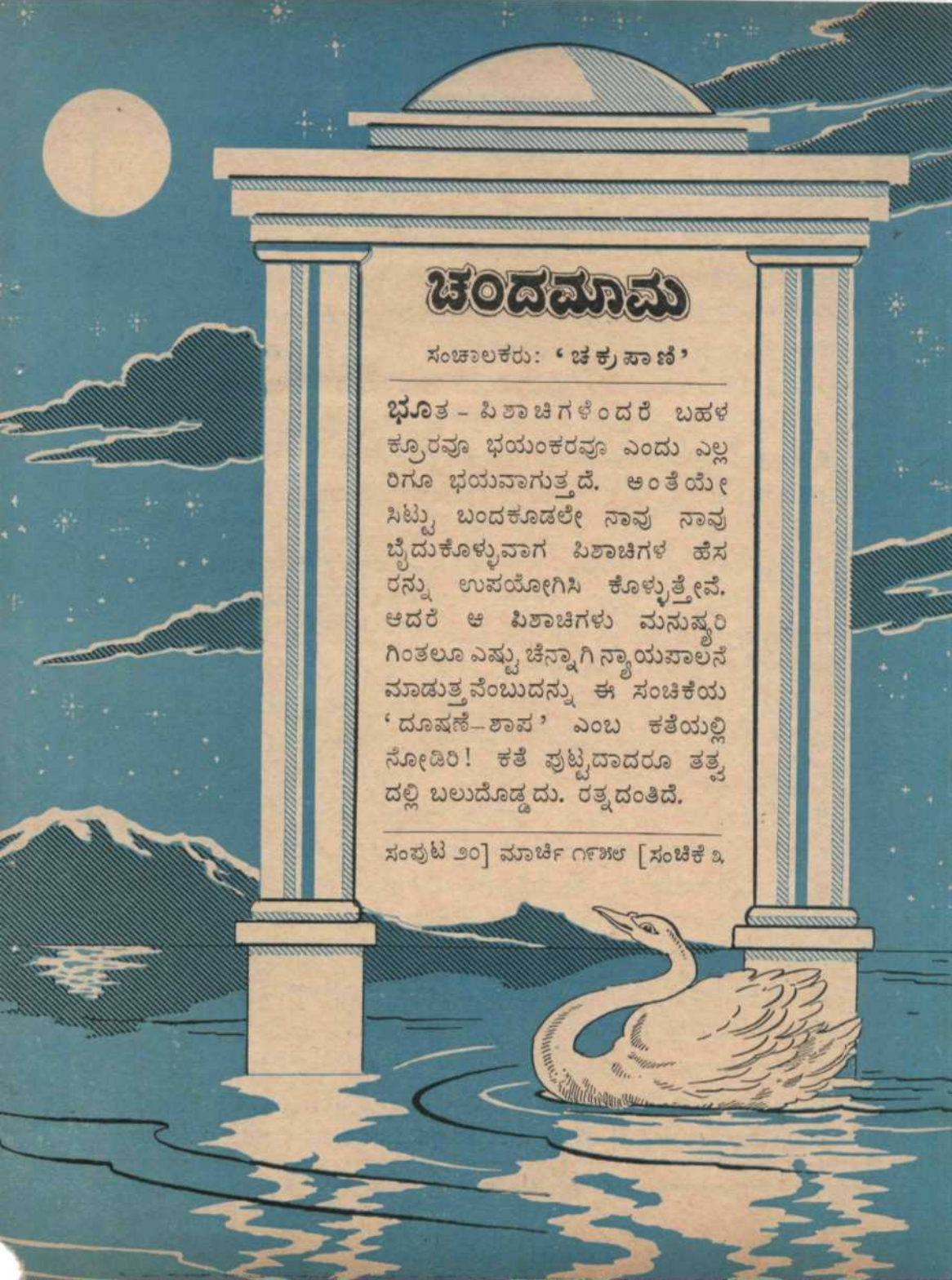

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಭೂತ - ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕ್ರೂರವೂ ಭಯಂಕರವೂ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಕೂಡಲೇ ನಾವು ನಾವು ಬೈದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನ್ಯಾಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ 'ದೂಷಣೆ–ಶಾಪ' ಎಂಬ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ! ಕತೆ ಪುಟ್ಟದಾದರೂ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಲುದೊಡ್ಡದು. ರತ್ನದಂತಿದೆ.

ಸಂಪುಟ ೨೦] ಮಾರ್ಚಿ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಅರ್ಜುನನು ರಥವನ್ನು ಶಮೀವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉತ್ತರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದ:—"ಕುಮಾರ, ಈ ಮರದಮೇಲೆ ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಆಯುಧಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಾ. ನಾನು ಕೌರವರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುವೆನು."

"ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಮರದಮೇಲೊಂದು ಹೆಣವಿದೆಯಂತೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಹೆಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವುದು ಧರ್ಮವೆ?" ಎಂದ ಉತ್ತರ. "ಮತ್ಸ್ಯರಾಜಕುಮಾರನಾದ ನಿನಗೆ ಅಧರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಯೆ? ಅಲ್ಲಿ ಶವವಿಲ್ಲ. ಏರು" ಎಂದ ಅರ್ಜುನ.

ಉತ್ತರನು ಮರಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಮೂಟೆಯ ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿದ. ಆಗ ಉಜ್ವಲವಾದ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟ. ಅರ್ಜುನನು ಆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇಂತಿಂತಹರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, "ನಾನೇ ಅರ್ಜುನ. ವಲಲನೇ ಭೀಮ. ಕಂಕ ಭಟ್ಟನೇ ಧರ್ಮರಾಯ. ಮಾಲಿನಿಯೇ ದ್ರೌಪದಿ. ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವನರೇ ನಕುಲ ಸಹದೇವರು" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಉತ್ತರನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜುನನು ತನಗಿರುವ ಹತ್ತು ಹೆಸರು ಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ, ಅವು ಹೇಗೆ ಬಂದುವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಯಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, "ರಥ ಸಾರಥ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಾರಂಗತ ನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸೇನೆಯ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ರಥ ಹೊಡೆಯಲಿ ಹೇಳು" ಎಂದ.

"ಒಂದು ಬಾಣದ ದೂರದಲ್ಲಿ ರಥವನ್ನೊಯ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸು. ಮತ್ತೆ ಎತ್ತ ಹೊಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಅರ್ಜುನ. ಶರವೇಗದಿಂದ ಬರುವ ರಥವನ್ನು ಕೌರವನಾಯಕರು ನೋಡಿ, ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಗುರಿತುಹಿಡಿದರು. "ಈ ಪಾಂಡವರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೇ ಹೊರಗೆಬಿದ್ದರು. ದ್ಯೂತದ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕು" ಎಂದ ದುರ್ಯೋಧನ.

"ನಿನ್ನ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪು. ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯದೆ ಪಾಂಡವರು ಹೊರಬೀಳಲಾರರು. ಮೊದಲು ಯುದ್ಧದಸಂಗತಿ ನೋಡು" ಎಂದು ಭೀಷ್ಮನು ಕೌರವ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವ್ಯೂಹವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದನು.

ಅರ್ಜುನನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ, "ಅಗೋ ದುರ್ಯೋಧನನ ರಥ, ನಮ್ಮ ರಥವನ್ನು ಅವನಿಗಿದಿರಾಗಿ ಹೊಡೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅರ್ಜುನನ ರಥ ಅತ್ತ ಹೊರಟಿತು. ಅವನು ಕೌರವಸೇನೆಯಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳಮಳೆ ಗರೆಯತೊಡಗಿದ.

ವಿಧಿ

[ಪು. ಚಿದಾನಂದ ಕೊಳಂಬೆ, ಸುಳ್ಯ (ದ.ಕ.)]

★

ಬಂದನು ಜೋಯಿಸ ಧನಿಕನ ಮನೆಯೆಡೆ । ಪಂಚಾಂಗದ ಕಟ್ಟನು ಬಿಡಿಸಿ ॥
"ಮುಂದಿನ ಬಾಳಿಗೆ ಹಾನಿಯು ಬರುವೊಡೆ । ಮುಂಚಿತ ತಿಳಿಸ್ಯೆ ಸಲೆಗಣಿಸಿ" ॥

ನುಡಿಯಲು ಧನಿಕನ ಜಾತಕ ನೋಡುತ । ಜೋಯಿಸ ಮೂಗಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟ ॥
"ಯಾತರದೊಳ್ ಸಿರಿ ಬಹಳೆನಗಾನತ?" । ಧನಿಕಂ ಬಹಳಾತುರಪಟ್ಟ ॥

"ರಾಯರೆ ತಮ್ಮೈಶ್ವರ್ಯವ ಪಡೆವನು । ಬಡತನವಡರಿದ ಜಯಧನನು ॥
ಕೆಲದಿನದಲಿ ಧನ ಬಿಡುವುದು ನಿಮ್ಮನು" । ಎನುತಲಿ ಹೊರಟನು ಜೋಯಿಸನು ॥

ಧನಿಕನ ಪೀಡಿಸಿತದು ಧನವ್ಯಾಧಿಯು । ದಿನದಿನ ಕೊರಗುತ ಸೊರಗಿದನು ॥
ಕಡೆಗವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು ಕಿರು ಹಾದಿಯು । ಸರ್ವಸ್ವವನೂ ಮಾರಿದನು ॥

ದೊರಕಿದ ಧನದಿಂದುತ್ತಮ ವಜ್ರವ । ಕೊಂಡಿಟ್ಟನು ಮುಂಡಾಸಿನಲಿ ॥
ಬಿಡುತಲಿ ನಿದ್ದೆಯ ಕಾಯ್ದನು ವಜ್ರವ । ವಿಧಿಲಿಖಿತವು ಸುಳ್ಳಿನ್ನುತಲಿ ॥

ದೋಣಿಪಯಣದಲಿ ಬಿದ್ದಿತು ನೀರಿಗೆ । ಧನಿಕನ ವಜ್ರದ ಮುಂಡಾಸು ॥
ಹಲವರು ಯತ್ನಿಸೆ ಧನಿಕನ ಕೂಗಿಗೆ । ದೊರಕದೆ ಮುಳುಗಿತು ಮುಂಡಾಸು ॥

ಕೆಲದಿನ ಕಳೆಯಲು ಜಯಧನ ಕಡಲಿಂ । ಪಿಡಿದಂ ಘನತರ ವಿಮಾನೋಂದ ॥
ಹೆಂಡತಿ ಸೀಳಲು ವಿಮಾನಿನ ಒಡಲಿಂ । ಹೊಳೆಯಿತು ವಜ್ರವು ಬಲುಚಂದ ॥

ವಜ್ರವ ಮಾರುತ ಜಯಧನ ಪಡೆದನು । ಧನಿಕನು ಮಾರಿದ ಹೊಲಗಳನು ॥
ದೀನದಲಿತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಿತ್ತನು । ಗಳಿಸಿದ ಸರ್ವರ ಪ್ರೀತಿಯನು ॥

ಹೋಯಿತು ಧನಿಕನ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವು । ಕಳೆದಿಹ ವಜ್ರದ ರೂಪದಲಿ ॥
"ವಿಧಿಯನ್ನೆದುರಿಸೆ ನರಗಳವಿಲ್ಲವು" । ಧನಿಕಂ ನುಡಿದನು ತಾಪದಲಿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದೇಹವೆಂಬ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣವಾದ ಮಿಥಿಲಾನಗರವನ್ನು ಮಹಾಜನಕನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಅರಿಷ್ಟಜನಕ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಜನಕ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು.

ಮಹಾಜನಕನ ನಂತರ ಅರಿಷ್ಟಜನಕ ರಾಜನಾದನು. ಆತನು ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಜನಕನನ್ನು ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕೆಲದಿನಗಳನಂತರ ಅರಿಷ್ಟಜನಕನಿಗೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ದಂಗೆ ಎದ್ದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೈವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ವಿಷಯ ಗೂಢಚಾರರಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಆತನು ಅದನ್ನು ವನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಲಿಜನಕನು ಪಿತೂರಿ ಹೂಡಿ, ಒಂದುದಿನ ಆತನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅರಿಷ್ಟಜನಕನು ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿ. ತನ್ನ ಗಂಡ ತೀರಿಕೊಂಡ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ, ಆಕೆ ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಆದರ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು. ನಂತರ ಆಕೆ ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಟ್ಟು, ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಉತ್ತರದ್ವಾರದಿಂದ ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿದಳು.

ಎತ್ತ ಹೋಗಬೇಕೋ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆಕೆ ಎಂದೂ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದವಳಲ್ಲ. ಕಾಲಚಂಪಕವೆಂಬ ನಗರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವುದೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದ ಆಕೆಯೊಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಕಾಲಚಂಪಕ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಾದಿ ಯಾವುದೆಂದು ದಾರಿಹೋಕರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾರೂ ದಾರಿ ಹೇಳಲಾರದಾದರು.

ಹೀಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದನಂತರ ಮುದುಕನೊಬ್ಬನು ಗಾಡಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು

ಅತ್ತಕಡೆ ಬಂದನು. ರಾಣಿ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅವನು "ನಾನೂ ಅದೇ ನಗರಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ ತಾಯಿ. ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯಂತೆ ತೋರುವುದು. ನಿನಗೆ ಆಯಾಸವಾಗದಂತೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಸುವೆನು" ಎಂದನು. ರಾಣಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಕಾಲಚಂಪಕನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ, ಆಕೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಚಾವಡಿಯ ಬಳಿ ಇಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದ ಆ ಮುದುಕ. ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆಕೆ ಚಾವಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅತ್ತ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಕಡೆ ನೋಡತೊಡಗಿದಳು.

ಆಗ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಅತ್ತಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿಸ್ತ್ರೀ ಯಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಹೊರಗಿರುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಾವಡಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಮಿಥಿಲಾ ನಗರದ ರಾಣಿ. ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿದರು. ನಾನು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಅನಾಥೆಯಾದೆ. ನನಗೆ ಬಂಧುಬಳಗಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಒಂದು ನಾಟಕ ಹೂಡಬೇಕು. ನೀವು ನನ್ನ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಹೊರಗೆನಿಂತಿರುವ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಅಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು. ರಾಣಿ ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಯಾರೋ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ತ್ರೀ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ರೋದಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೆನುಗ್ಗಿ "ಏನು, ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಗೂಡಿದರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು. "ಇವಳು ನನ್ನ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ತಂಗಿ, ನಾನು ಸ್ವರ್ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಅಂತಲೇ ನಾನು ಇದುವರೆವಿಗೆ ಇವಳನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ".

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆಕೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಊಟ ಮುಗಿಸಿದಳು. ಕೊಂಚ ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಗೆ ಮಗನು ಜನಿಸಿದನು. ಆಕೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮಹಾಜನಕನೆಂದು ತನ್ನ ಮಾವಂದಿರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಳು.

ಮಹಾಜನಕನು ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಇತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಮಾರರು ಅವನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾಜನಕನು ಸಿಡಿದೆದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಅಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ "ಆ ವಿಧವೆಯ ಮಗ ಹೊಡೆದ" ಎಂದು ದೂರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ವಿಧವೆಯ ಮಗ" ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಹಾಜನಕನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲಗೊಂಡನು. ಮೊದಲು ರಾಣಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಿಜಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಾಜನಕನು ಹಠಹಿಡಿಯಲು ಆಕೆ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿದಳು.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ದ್ರೋಹದಿಂದ ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂ

ಡಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ, ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಮಹಾಜನಕನಲ್ಲುಂಟಾಯಿತು. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ "ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು. ನಿನ್ನಬಳಿ ಹಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಮಹಾಜನಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನುಮಾಡಿ, ಮಿಥಿಲಾನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಅವನು ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟ ಅದೇ ದಿನವೇ ಮಿಥಿಲಾನಗರದಲ್ಲಿ ಪಾಲ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಕೈ, ಒಂದು ಕಾಲು ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಆತನು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದನು. ಮಹಾಜನಕನು ಮಿಥಿಲಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ದಿನವೇ ಪಾಲಜನಕನು ಸತ್ತುಹೋದನು!

ಆತನಿಗೆ ವಾರಸುದಾರರಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಪುರೋಹಿತನು ಒಂದು ರಥದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ, ರಾಜಛತ್ರಿ, ರಾಜದಂಡ, ಪಾದುಕೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನಿಟ್ಟು ರಥವನ್ನು ಹೋಗಬಿಟ್ಟರು. ಪುರೋಹಿತ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಥದಹಿಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಥ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮಹಾಜನಕನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ರಾಜಪುರೋಹಿತನು ಮಹಾಜನಕನನ್ನು

ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಆತನ ಶರೀರದಮೇಲೆ ರಾಜಲಕ್ಷಣ ಗಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಮಿಥಿಲಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಆತನೇ ರಾಜನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಮಹಾಜನಕನು ಸೀವಲಿದೇವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವರಿಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುವೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಜನಿಸಿದನು. ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಜನು ವಿವಿಧ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಆನೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟನು. ಒಂದು ತೋಟವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಎರಡು ಅಂದವಾದ ಮಾವಿನಮರಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಅವು ಗುಬುರಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನೋಡಲು ಸೊಂಪಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣುಗಳಿದ್ದುವು, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಫಲವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಣ್ಣಿದ್ದ ಮರದಿಂದ ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೀಳಿಸಿ ತಿಂದರು. ಅದು ತುಂಬಾ ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೀಳಿಸಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜ ಮಹಾಜನಕ.

ಆತನು ಮುಂದೆ ಹೊರಟಕೂಡಲೇ, ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲಾ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೀಳಿಸಿ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ಆ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮುರಿದು ಬಿಟ್ಟರು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಆ ಮರ ಬೀಭತ್ಸಕರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಮಹಾರಾಜರು ತೋಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಾಂಬರಿಸಿ, ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರಲು ಆತನಿಗೆ ವಿರೂಪಗೊಂಡಿದ್ದ ಮಾವಿನಮರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು ದಂಗಾದನು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾವಿನಮರ ಯಥಾರೀತಿಯಾಗಿ ನಳನಳಿಸುತಿತ್ತು. "ನನಗಿದೊಂದು ಪಾಠಕಲಿಸಿತು. ರಾಜವೈಭವವೆಲ್ಲಾ ಈ ಹಣ್ಣು ತುಂಬಿದ್ದ ಮರದಂತೆ, ಸನ್ಯಾಸ ಗೊಡ್ಡುಮರದಂತೆ. ಇದರ ಗೋಜಿಗೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವೈಭವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಜಿಸಿ ನಾನು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು" ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಮಹಾಜನಕ. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

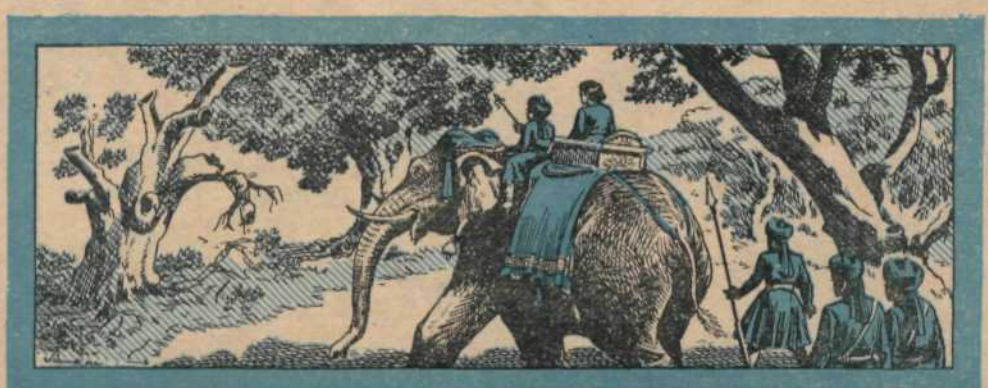

14

[ಕ್ರೂರನಾದ ಸರಂಗನಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ಗುಲಾಮರು ಪಿಂಗಳನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ದಂಗೆ ಯೆದ್ದು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ನೌಕೆ ಆವರಿದ್ದ ಹಡಗನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿತು. ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಹಡಗು ಶತ್ರು ಹಡಗನ್ನು ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಏಟಿಗೆ ಪಿಂಗಳನು ಹಡಗಿನಿಂದ ಹಾರಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ನಂತರ]

ಪಿಂಗಳನು ಒಮ್ಮೆ ದುಡುಮ್ಮನೆ ಮುಳುಗಿ ಮತ್ತೆ ನೀರಿನಮೇಲೆದ್ದು ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದನು. ಎರಡು ಹಡಗುಗಳೂ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಿದ್ದುವು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹಲಗೆಗಳು, ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ತರಗೆಲೆಗಳಂತೆ ತೇಲುತಿದ್ದುವು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತಿದ್ದ ಜನರ ಹಾಹಾಕಾರ ತುಫಾನಿನ ಸದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಅಡಗಿಹೋಯಿತು.

ಭಾರಿ ಅಲೆಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪಿಂಗಳನ ಅವಸ್ಥೆಯಂತೂ ಹೇಳತೀರದು. ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರುವುದು ಕನಸೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಹೋಗಲು ಒಂದು ಹಡಗಿಲ್ಲ! ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೂ ತಾನಿರುವಸ್ಥಳ, ತೀರವಿರುವಕಡೆ ಯಾದರೂ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಷ್ಟೆ. ಈ ದುರ್ಗತಿ ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ, ಮಿತ್ರರಿಗೂ ಸಂಭವಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಆನಂದದೊಂದಿಗೆ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನು ಎತ್ತ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೋ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೂ ಭೂಮಿ ಕಾಣಿಸದಿರುವಾಗ ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುವುದು ವೃಥಾ

ಪ್ರಯಾಸವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿದ್ದ ಸಮುದ್ರ ಅವನನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಗೆಯುತಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ತನಗೆ ಸಾವು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವೊಂದು ತಗಲಿತು. ಪಿಂಗಳನು ತಟಕ್ಕನೆ ಅದನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

ಪಿಂಗಳನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವನ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ಸದಾ ಅದೃಷ್ಟದೇವತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಿಂಗಳನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತು ನುಚ್ಚು ನೂರಾದ ಹಡಗಿನ ಒಂದು ಹಲಗೆ. ಪಿಂಗಳನು ಮನದಲ್ಲೇ ಆ ದೇವದೇವನಿಗೆ ಸಾವಿರ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಬೋರಲು ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ತುಫಾನು ಮತ್ತು ಅಲೆಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆ ಬಲವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಚಳಿ ಮತ್ತು ಬಿಸಿಲುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಹಲಗೆ ಅಲೆಗಳು ಎಸೆದತ್ತ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಲಿತ್ತು. ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಕಡೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಗಮನವೀಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನು ಧೈರ್ಯ ಗೆಡಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು.

ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದುವು. ಸೂರ್ಯನು ಸಮುದ್ರದಾಚೆ ಅಸ್ತಮಿಸಿದನು. ಕತ್ತಲೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವೇ ತಿಳಿಯದು. ಅವನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸಮುದ್ರದ ಮೊರೆತ, ಚಳಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರ ಜಡವಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಾಲಗೆ ಒಣಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನು

ಕುಡಿದು ಮೊಗಸೊಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿ, ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೊರಳಿದನು. ಅವನನ್ನು ಹಸಿವು, ನಿದ್ರೆ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದುವು. ತಾನು ಹಿಡಿದ ಹಲಗೆ, ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರ, ತನ್ನ ದೈನ್ಯಾವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗ ಶುಭ್ರವಾದ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ನೀಲಾಕಾಶ ಕಾಣಿಸಿತು. ದೇಹದ ನಡುವಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಒಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸುಡುತಿತ್ತು; ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತೆ ಚಳಿಯಿಂದ ಚಮ್ಮು ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಈಗ ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ? ಒಂದುಸಾರಿ ತಲೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಷ್ಟು ದೂರ ಮರುಭೂಮಿ! ಪಿಂಗಳನು ಬೆದರಿದನು. ಆದರೆ ಆ ನಿಮಿಷ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಹುಚ್ಚುಶಕ್ತಿಯೂ ಬಂತು. ಪಕ್ಕನೆ ಮೊಣಕೈಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಊರಿ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕಾಲುಗಳಿರಡೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಎದುರಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಉಬ್ಬರವಿಳಿತವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಸರೋವರದಂತೆ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ತಾನೀಗ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಪಿಂಗಳನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಒಂದುಕಡೆ ಮಹಾಸಮುದ್ರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮರುಭೂಮಿ!

ಪಿಂಗಳನು ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಕೈ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಅಷ್ಟುದೂರದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ರಣಹದ್ದುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಅವು ನೆಟ್ಟಗೆ ಹಾರಿಹೋಗದೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ವಲಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಾ, ಕ್ರಮೇಣ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಆಶೆಯೂ ಜನಿಸಿತು. ರಣಹದ್ದುಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಲಾಶಯವಾಗಲೀ, ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಯಾಗಲೀ ಇರಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು

ಧೈರ್ಯ ಇಮ್ಮಡಿಸಿದುವು. ರಣಹದ್ದುಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು, ಸುಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರಳಿನಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಿಂಗಳನು ಆ ಪ್ರದೇಶ ಸವಿಾಪಿಸಿದನು. ಕೆಲವಾರು ರಣಹದ್ದುಗಳು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿರುವುದು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ್ಲೆನ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡು ನಿಬ್ಬೆರಗಾದನು.

ಯಾರೋ ದುರಾತ್ಮರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಗೆ ಆನಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವಿಸಿರುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ರಣಹದ್ದುಗಳು ಅವನನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲು ನೆರೆದಿದ್ದುವು. ಪಿಂಗಳನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಕಡೆ ನೋಡಿ, ತಟಕ್ಕನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ರಿವ್ವನೆ ಅವುಗಳತ್ತ ಎಸೆದನು. ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವು ಟಪಟಪನೆ ರೆಕ್ಕೆಬಡಿಯುತ್ತಾ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದುವು. ವತ್ತೆ ಕೆಲವು ಒಂದಿಷ್ಟುದೂರ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಶೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಹಾರದಕಡೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಪಿಂಗಳನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸವಿಾಪಿಸಿದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಒಂದುಸಾರಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಗಿನ ಬಳಿ ಮತ್ತು ಎದೆಯಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ಪಾಪ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೃತಪಟ್ಟು ಬಹಳಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈತನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಘೋರಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದವರು ಯಾರೋ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಊಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಯಂಕರವೂ ನಿರ್ಜನವೂ ಆದ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದುಕಡೆ ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಈ ಒಂದು ಘಟನೆಯಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವನವನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿ ರಣಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬೋದ ಜನ ಬಹಳ ಕಠಿನಾತ್ಮ

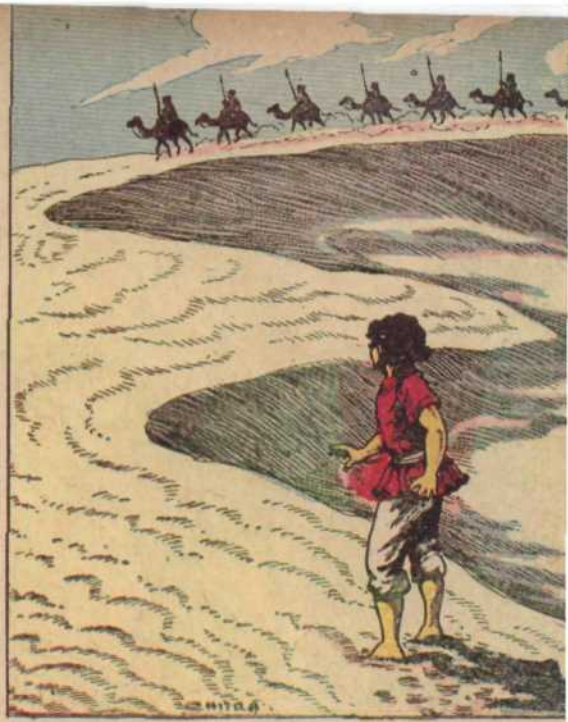

ರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಊಹಿಸಿದನು. ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು? ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀರು, ಹಸಿವು ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಆಹಾರ ಈಗ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಲಭಿಸುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಹೇಗೇ?

ಪಿಂಗಳನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೇಚಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವ ಒಂಟಿಗಳ ಪಡೆಯ ನಾಯಕನು ಪಿಂಗಳನನ್ನೂ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಣಹದ್ದುಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ತನ್ನ ದುರ್ಬಿನಿನಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಒಂಟಿಗಳ ಪಡೆ ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಪಿಂಗಳನು ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧೂಳೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂಟಿಗಳ ಸಮೂಹ ಕಾಣಬಂದಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹದೊಂದಿಗೆ ಭಯವೂ ಆಯಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ದರೋಡೆಕಾರರಾದರೆ ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯ ಅಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನು ಭೀತಿಕೊಂಡನು. ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಳವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಓಡಲು ಶಕ್ತಿಯಂತೂ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಡುವುದೇ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸಕರವಾಗಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಆಪತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಪಿಂಗಳನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಒಂಟಿಗಳಪಡೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ನಾಯಕನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಒಂಟೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಪಿಂಗಳನ ಸುತ್ತು ಬಂದು ನಿಂತರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಂಗಳನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಾಯಿತು. ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾಗಿ, ಪಿಳಪಿಳನೆ ಕಣ್ಣುಬಿಡುತ್ತ ನಿಂತನು. ತಂಡದ ನಾಯಕನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡಿ, ಗಂಭೀರವೂ, ಗಭೀರವೂ ಆದ ಕಂಠಸ್ವರದಿಂದ "ಯಾರು ನೀನು? ರಣಹದ್ದಿನ ಅನುಚರವರ್ಗದವನೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಮರಣಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ

ಬಳಿ ಸಾರಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಇಲ್ಲಿ ಮರಣಪಟ್ಟರುವಾತ ನಮ್ಮಕಡೆಯವನು. ಕೋಟಿಕಾವಲಿನ ದಳದ ಸೈನಿಕ. ಕೋಟಿ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ರಣಹದ್ದಿನ ವಶವಾಗಿದೆಯೋ ಏನೋ" ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟನು.

ಒಂಟಿಪಡೆಯ ತಂಡದನೊಬ್ಬನು ಪಿಂಗಳನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಈಟಿಯನ್ನು ತಾಕಿಸಿ "ನಿಜ ಹೇಳು. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕ ರಣಹದ್ದು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದನು.

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಯಾವುವೂ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ರಣಹದ್ದು ಎಂಬಾತನು ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕ ನಿರಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಇವರು ಯಾರು?

"ನಾನು ಯಾರ ಅನುಚರನೂ ಅಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ನಮ್ಮ ಹಡಗು ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಚೂರು ಚೂರಾಯಿತು. ದೇವರಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಈ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿದ್ದೆ. ಮೃತನಾಗಿರುವ ಈತನನ್ನು ರಣಹದ್ದುಗಳು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಈ ದೇಶ ಯಾವುದೋ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಸರೇನೋ ನಾನರಿಯೆನೆಂದರೆ ನಂಬಿ" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ವಿನಯದಿಂದ ನುಡಿದನು. ಒಂಟಿಯಪಡೆಯ ನಾಯಕನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ನೋಡಿ "ನೀನು ಹೇಳುವುದು ದಿಟವಾದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ತಡೆಯಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನ ತುಂಡುತುಂಡು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ರಣಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ, ತಿಳಿಯಿತೆ? ನೀನು ಈಗ ಆಫ್ರಿಕಾದೇಶದ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಅರಾಭಿಕಾ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿನ ನವಾಬರ ಒಂಟಿಯಪಡೆಯ ನಾಯಕ. ನೀನು ಯಾರು, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ, ನಿನ್ನ ಹಡಗು ನುಚ್ಚುನೂರಾದ ವಿಷಯ—ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು. ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ನನಗೆ ಸರಿಹೋಗದು" ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಅವರು ಕಳ್ಳಕಾಕರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದನಂತರ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತುಸ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ನವಾ

ಬನ ಪಡೆಯವರೆಂಬ ಅಂಶ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಿದನು. ಆ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ನವಾಬ ಮತ್ತು ಆತನ ಒಂಟೆಯಪಡೆಯ ನಾಯಕನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟವನಿರಲಿ, ಸವ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತುಸ ನೆಮ್ಮದಿಹೊಂದಿತು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ, ಅವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಬಹುದೆಂದು ಪಿಂಗಳನು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವ ಕತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಾನು ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಹಡಗನ್ನು ಸೇರಿದಾಗಲಿಂದ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಅಂತೆಯೇ ಪಿಂಗಳನು ಒಂಟೆಪಡೆಯ ನಾಯಕನಿಗೆ ತಾನು ಸೇರಿದ ಹಡಗಿನ ಸರಂಗನನ್ನು ಕುರಿತು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಎದುರಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಹಡಗು, ಹಡಗುಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಆದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಪಿಂಗಳನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಒಂಟೆಪಡೆಯ ನಾಯಕನು "ನಿಮ್ಮ ಹಡಗನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುವೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಗುಲಾಮರಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹಡಗಿನ ಸರಂಗನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ರಾಯಭಾರ ನಡೆಸಲು ಸರ್ವಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವಾವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ನೌಕೆಯ ಯಜಮಾನನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅದು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ನೌಕೆಯೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪಿಂಗಳ.

ಒಂಟೆಯಪಡೆಯ ನಾಯಕನು ತಲೆದೂಗಿ "ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹಸನ್‌ಗೋರಿ. ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಸಹ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವೆಯಾದುದರಿಂದ, ನೀನು ನನ್ನ ಸರಿಸಮಾನನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಸರುಹಿಡಿದು ಕೂಗಬಹುದು. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ "ರಣಹದ್ದು" ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಳ್ಳರ ತಂಡದ ನಾಯಕನು ಅವನು. ಅವನನ್ನು

ಬಂಧಿಸಲು ನಾವು ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಸ್ತು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲು ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ನವಾಬರ ಸೈನಿಗರ್ದವರಲ್ಲೊಬ್ಬ. ಆತ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಫೀ ಕೋಟೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಟರಲ್ಲೊಬ್ಬನು. ಇವನನ್ನು ಆ ರಣಹದ್ದು ಯಾವರೀತಿ ಬಂಧಿಸಿದನೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೋಟೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಎಂಬ ಭಯ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ "ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಈತನನ್ನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಬಳಗದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನಂತೆ ಭಾವಿಸಿ. ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಿನ್ನಲು ತಿಂಡಿ, ಕುಡಿಯಲು ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿರಿ" ಎಂದನು.

ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಜೀವಬಂದಂತಾಯಿತು. ಸೈನಿಕರು ಕೊಟ್ಟ ತಿಂಡಿತಿಂದು, ಪಾನೀಯಕುಡಿದು, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ ತೇಗಿ, ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಕೂಡಲೇ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಒಂದು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಒಂಟೆ ನಿನ್ನ ವಾಹನ. ನಾವೀಗಲೇ ಹೊರಡೋಣ. ಇಫೀ ಕೋಟೆಯನ್ನು ರಣಹದ್ದು ಆಕ್ರಮಿಸಿರ ಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೈನಿಕನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ "ಆ ಶವವನ್ನು ಒಂದು ಒಂಟೆಯ ಮೇಲಿಡು. ಕೋಟೆಯಬಳಿ ಸಮಾಧಿಮಾಡೋಣ. ಈ ರಣಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಮಹಾ ಪಾತಕ" ಎಂದನು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಪಡೆ ಹೊರಟಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯ ತುಫಾನಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಾ, ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವವೇಳಗೆ, ಇಫೀಕೋಟೆಯಬಳಿಗೆ ಸೇರಿದರು. ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಿಃಶಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಂಗಳನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಿಂದ ಹುಬ್ಬುಗಂಟುಹಾಕಿ ಕೋಟೆಯ ಕಡೆ ಕೈಬೀಸಿದನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ವೀರಸಿಂಹ

ಬೇಸರ ಹೊಂದದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರದಬಳಿಗೆಸಾರಿ, ಕೊಂಬೆಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲಿತ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಶ್ಮಶಾನದಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಅರಸನಾಗಿದ್ದೂಸಹ ಅಪರಿಚಿತ ಬಿಕ್ಷು ವೊಬ್ಬನಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ವಿಷಯವೇ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅರಸತ್ವವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ವೀರಸಿಂಹನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು:

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಮಾಳವದೇಶದಲ್ಲಿ ವೀರಸಿಂಹನೆಂಬ ಶೂರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಯಾವ ರಾಜನಬಳಿಯಲ್ಲೂ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರದೆ, ತನ್ನ

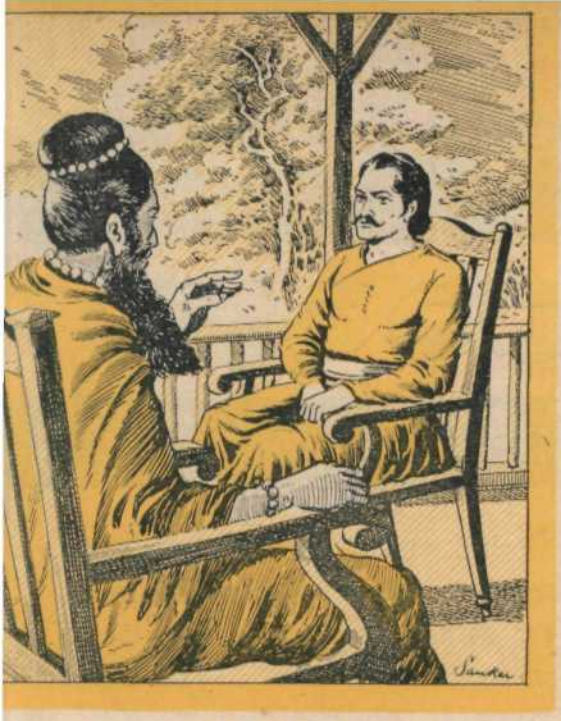

ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕಾಡುಮೃಗಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಿಪರೀತ. ಆದರೆ ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ಪುಂಡರನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿ ಯಿತ್ತು.

ಮಾಳವದೇಶದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವವರೆವಿಗೂ ವೀರಸಿಂಹನು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶೂರರಾದ ಹಲಕೆಲವು ಕಳ್ಳರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಳ್ಳರು ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋದರು. ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಆ ದೇಶದ ರಾಜರೂ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವೀರಸಿಂಹನೊಬ್ಬನೇ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸಹ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭೀತರಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಅಂತಲೇ ಮಾಳವ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲಾ ವೀರಸಿಂಹನನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಕಾಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವೀರಸಿಂಹನು ಕೀರ್ತಿ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ ಅವನು ಸ್ವಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಿಲ್ಲ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ನೌಕರನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಡುವನು. ಮನೆಯ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಅವನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದುದಿನ ವೀರಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಡಿಗೆ ತಯಾರಾಗವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಬಂದನು. 'ಎಲೈ, ವೀರಸಿಂಹನೇ, ನಾನು ಬಹಳ ದೂರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುವೆನು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಬಾಯಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದೆ. ನೀನು ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಿನಗೆ ರಾಜ

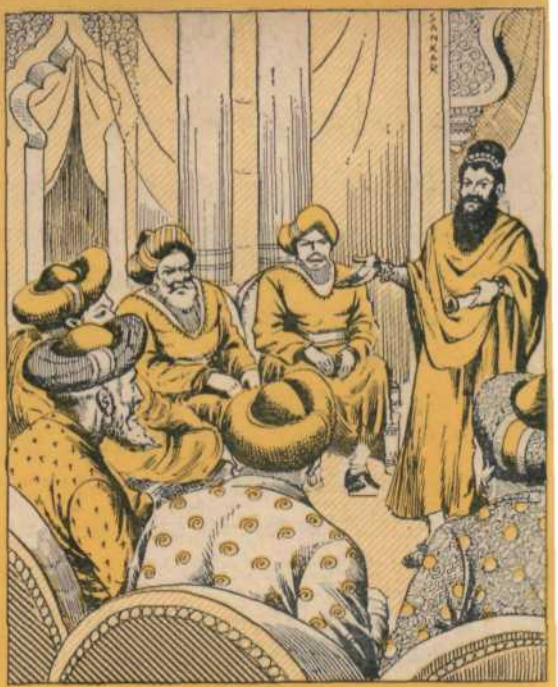

ನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಎಂದೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಯಾವ ಪದವಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಸೇವೆಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ ಆ ಪದವಿ ಲಭಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಏನೇನು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವೆಯೋ ಹೇಳಬಲ್ಲವರು ಯಾರು?'' ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

''ನಾನು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ'' ಎಂದ ವೀರಸಿಂಹ.

''ಹಾಗಾದರೆ ಈಗಲಾದರೂ ಯೋಚಿಸು'' ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

''ಕಳ್ಳರಹಾವಳಿ ಅಡಗಿದನಂತರ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. ಹೌದು ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದರೆ ಸೊಗು ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸ ಬಹುದು. ಸರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?'' ಎಂದ ವೀರಸಿಂಹ. ''ಆ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವೆಯಾ?'' ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೇಳಿದ.

''ಒ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ'' ಎಂದ ವೀರಸಿಂಹ.

''ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು. ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಪ್ಪಿಗೆಯೋ'' ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೇಳಿದ.

''ಓಸ್, ನೂರು ವರಹ! ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೀನು!'' ಎಂದ ವೀರಸಿಂಹ.

''ನನಗೆ ನೂರು ವರಹಗಳು ಸಾಕು. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು'' ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಅನಂತರ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂದಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಕಿಷ್ಕಿಂದಾನಗರದ ರಾಜನು ಅಂದು ಮುಂಜಾನೆಯೇ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗನಿದ್ದನು. ಕಿಷ್ಕಿಂದ ನಗರದ ಸಚಿವರು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ಆತನಿಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವರೆವಿಗೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ''ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸ

ವೇನೋ ಹೌದು, ಆದರೆ ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿರುವ ಪುಂಡರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನು ಯೋಚಿಸಿರುವಿರಿ? ರಾಜನು ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕನೆಂದು ತಿಳಿದನಂತರ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆಯೆ? ಕಿಷ್ಕಿಂದನಗರದಮೇಲೆ ಧಾಳಿಮಾಡದೆ ಬಿಡುವರೇ?" ಎಂದನು.

"ಅದು ನಿಜ. ಅದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯ?" ಎಂದು ಸಚಿವರು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಮಾಳವದೇಶದಲ್ಲಿ ವೀರಸಿಂಹನೆಂಬ ಶೂರನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೆಂದರೆ ಗಜಕಳ್ಳರೂ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಯುಕ್ತ ವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವತನಕ ವೀರಸಿಂಹನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುಂಡರಹಾವಳಿ ಇರಲಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖಶಾಂತಿಗಳಿಂದ ಜೀವಿಸುವರು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಯುವರಾಜನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರುವನು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

"ಭೇಷ್, ಈ ಆಲೋಚನೆ ಸೊಗುಸಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ವೀರಸಿಂಹನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಬರುವನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಸಚಿವರು.

"ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಡಿ. ನೀವು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಇಂದೇ ವೀರಸಿಂಹನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆ ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಸಂಜೆಯೇ ಆತನು ವೀರಸಿಂಹನನ್ನು ಕಿಷ್ಕಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆ ತಂದನು. ಮಾರನೇಯದಿನ

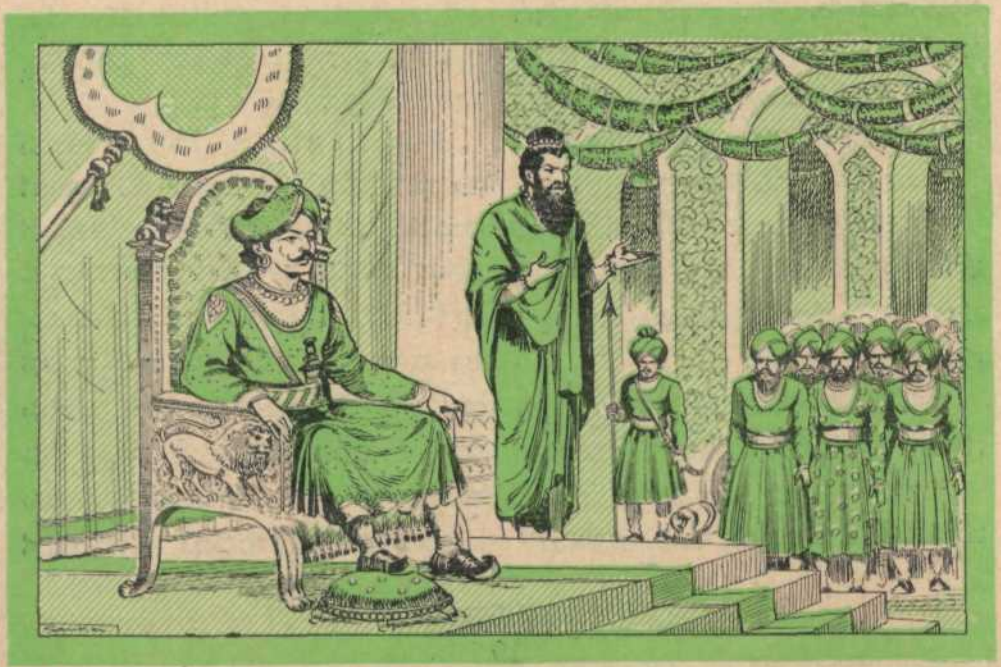

ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಯಿತು. ವೀರಸಿಂಹನು ಕಿಷ್ಕಿಂದನಗರದ ರಾಜನಾದನು. ಆ ದೇಶಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಣಿ ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಹಾಯದಿಂದ ವೀರಸಿಂಹನು ರಾಜನಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ಗೃಹಸ್ಥನಾದನು. ವೀರಸಿಂಹನು ಕಿಷ್ಕಿಂದಪಟ್ಟಣದ ರಾಜನಾದನೆಂದು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಇದ್ದಕ್ಕಿದಂತೆಯೇ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳರ ಭಯದಿಂದ ಚಿತ್ರಕೂಟರಾಜ್ಯ ದೂರವಾಯಿತು.

ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ಈಗ ಕೈ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ. ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯ ತನಕ ಸಚಿವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವನು. ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಲಕಳೆಯುವನು.

ವರ್ಷ ಒಂದು ಕಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಲು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಬಂದನು. ಆತನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ವೀರಸಿಂಹನು ನೂರು ವರಹಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಥೈಲಿಯನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ನಿರತರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೀರಾ ಅಪರಿಚಿತವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದರೇನು? ನಮ

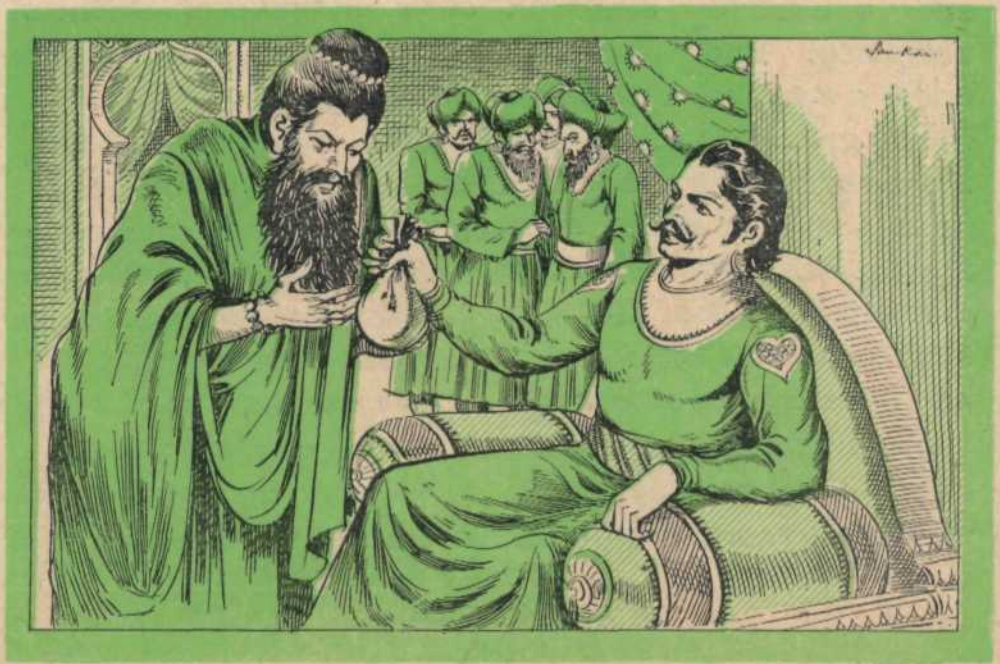

ಗೆಂತಹ ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆ?'' ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ವೀರಸಿಂಹನು ಅವರಲ್ಲಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ವೀರ ಸಿಂಹನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಆಗಮನದಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತೆಂದು ವೀರಸಿಂಹನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಈಬಾರಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಹಣ ತರಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

''ನನ್ನ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವಿರಾ?'' ಎಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೇಳಿದ. ''ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಿಸುವೆನು.'' ಎಂದು ವೀರಸಿಂಹನು ಕೂಡಲೇ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಸಚಿವರು ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ವೀರಸಿಂಹನು ಮಾಂತ್ರಿಕನೊಂದಿಗೆ ''ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬರಬೇಡ. ವರ್ಷಬಿಟ್ಟು ವರ್ಷಬಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.'' ಎಂದನು.

''ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬಂದು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವೆನು.'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ವೀರಸಿಂಹನು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಮಹಾರಾಜನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದನು. ಆಗ ವೀರಸಿಂಹನು ಸಚಿವರೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

''ನನ್ನ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವಿರಾ?'' ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

''ಯಾವುದಕ್ಕೆಂದರೂ ಸಮಯಸಂದರ್ಭ ಬೇಡವೇ? ನಾನು ಈಗ ಬಹಳ ಜರೂರಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವೆನು.'' ಎಂದು ಗದರಿಕೊಂಡ ವೀರಸಿಂಹ.

''ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ'' ಎಂದರು ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಚಿವರು.

''ಆ ಹಾಳು ಬಹುಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಕತ್ತಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವೆ

ಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.'' ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನುಡಿದ ವೀರಸಿಂಹ.

''ಒಳ್ಳೇ, ನಕ್ಷತ್ರಕನ ಸಹವಾಸವಾಯಿತಪ್ಪಾ'' ಎಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು.

''ತುಸವಾದರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ'' ವೀರಸಿಂಹನೆಂದ.

''ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದರೆ ಸರಿ'' ಸಚಿವರೆಂದರು.

''ಈಗ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬಾ. ನೋಡೋಣ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವೀರಸಿಂಹ.

''ಹೇಳಿದ್ದು ನಿನಗಲ್ಲವೇ? ನಡಿಯಾಚೆ. ನಿನ್ನ ಹಾಳುಮುಖ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಬೇಡ. ಮಹಾರಾಜರು ದಯಾಮಯರಾದುದರಿಂದ ಸರಿಹೋಯಿತು'' ಎಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು. ''ರಾಜನೇ, ನಾವು ಮೊದಲು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಸಮಯ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವುದೇ?'' ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

''ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲದೇನು?'' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ವೀರಸಿಂಹನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿನು. ತಾನು ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದುದು, ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದೂ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು. ''ಅರೆ, ಹುಳಿ ಸೀದುಹೋದ ವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯಿತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ'' ಎಂದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದ ವೀರಸಿಂಹ.

ಕಿಷ್ಕಿಂದವಿರಲಿಲ್ಲ; ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ; ಮಾಂತ್ರಿಕನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ವೀರಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಪಡಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಮನೆ

ಯೊಳಗಿನಿಂದ ನೌಕರನು ಬಂದು " ಜೀಯಾ, ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಊಟಕ್ಕೇಳಿ" ಎಂದನು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ " ರಾಜನೇ, ವೀರ ಸಿಂಹನಿಗೇಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು? ಮಾಂತ್ರಿಕನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಲು ಕಾರಣ ವೇನು? ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಅವನು ನೀಚನೇ? ಇಲ್ಲ ಅರಸುತನ ಆ ರೀತಿ ಅವನನ್ನು ಬದ ಲಾಯಿಸಿತೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳಾದೀತು, ಹುಷಾರ್ " ಎಂದಿತು.

" ವೀರಸಿಂಹನು ಎಂದಿಗೂ ನೀಚನಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗಿದ್ದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಆಯು ಷ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲ. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳುವ ತನಕ ವೀರಸಿಂಹನು ಯಾವ ಪದವಿಗಾಗಿಯೂ ಹಾತೊರೆದವನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪದವಿಯ ವ್ಯಾಮೋಹವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಜನಾದ ಕೂಡಲೇ ಬದ ಲಾಯಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜನಾದ ಕೂಡಲೇ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಬದಲಾ ವಣೆ ವೀರಸಿಂಹನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬಂತು; ಅವನ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಚಿವರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸ್ವಾರ್ಥ ರಹಿತನು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಮಾನವರ ಪ್ರಭಾ ವಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರಿಯಾಗುವನು. ಕಿಷ್ಕಿಂ ದದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನೀಚರು. ಆಪತ್ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಮರ್ಥ ನಾದ ರಾಜನನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕೇವಲ ನೂರು ವರಹ ಕೊಡಲು ಅವರು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದರು. ಚಿತ್ರ ಕೂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಳ್ಳರಿಂದ ಕಿಷ್ಕಿಂದವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಾತನು ಮಾಂತ್ರಿಕನು. ಆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಯಾದರೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ವೀರಸಿಂಹ ನಿಗೆ ರಾಜತ್ವ ಹೋದುದರಿಂದ ನಷ್ಟಹೊಂದಿ ದವರೂ ಅವರೆ!" ಎಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯ ವಾಗಿ ಮರವೇರಿತು.

ಅಲೀಬಾಬಾ

[ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು]

ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಕೂಡಲೇ ಎಣ್ಣೆಜಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳು ಮೊದಲನೇ ಬುದ್ದಲಿಯ ಬಳಿ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಒಳಗಿದ್ದಕಳ್ಳ "ವೇಳೆಯಾಯಿತೆ?" ಎಂದು ಪಿಸುಕಂಠದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಮೊದಲು ಹಾರಿಬಿದ್ದಳು. ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಗುಟ್ಟಾಗಿ "ಇಲ್ಲಾ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆ" ಎಂದಳು. ಸಾಲಾಗಿ ಮೂವತ್ತೇಳು ಬುದ್ದಲಿಗಳೂ ಅವಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಮಾತಾಡಿಸಿದುವು. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅವಳು ಇದೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು. ಒಂದು ಬುದ್ದಲಿಮಾತ್ರ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಅದರೊಳಗಿನ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹೊಯಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

ತನ್ನ ಯಜಮಾನ ಅಲೀಬಾಬಾ ಮೂವತ್ತೆಂಟು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತಿರುವನೆಂದು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಎಣ್ಣೆವರ್ತಕನಂತೆ ಬಂದವನು ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾಯಕನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವಳು ದೀಪಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಾಣಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಣ್ಣೆ ಬುದ್ದಲಿಹತ್ತಿರ ಹೋದಳು. ಬಾಣಲೆ ತುಂಬಾ ಎಣ್ಣೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಒಲೆಯಮೇಲೆ ಕಾಯಿಸಿದಳು. ಆಕುದಿಯುವ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದೊಂದು ಬುದ್ದಲಿಯೊಳಗೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಾಕಿದಳು. ಯಾವ ಬುದ್ದಲಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ಆ ಬುದ್ದಲಿಯೊಳಗೇ ಜ್ಯೊಂಯೆಂದು ಸೀದು ಸತ್ತುಹೋದ. ಸಾಹಸಿಯಾದ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಒಲೆಯ ಉರಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಶೋರ್ಬಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಳು. ತರುವಾಯ ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಿಟಕಿಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಏನು ನಡೆಯುವುದೆಂದು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಳ್ಳರನಾಯಕ ಎದ್ದ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ದೀಪವಾಗಲೀ ಸದ್ದಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ. ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು

ಎಸ್. ಪಿ. ಕುಮಾರಿ

ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೊಟಡಿಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿಸುಟ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬುದ್ದಲಿಗಳಿಗೆ ತಗಲಿದರೂ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ತಳಮಳದಿಂದ, ಅಡಿಮೇಲಡಿಯಿಡುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಮೊದಲನೇ ಬುದ್ದಲಿಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದು "ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಬುದ್ದಲಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಗುಮ್ಮೆಂದು ಕರಟುವಾಸನೆ ಮಾತ್ರ ಬಂತು. ತನ್ನ ಅನುಚರರೆಲ್ಲಾ ಹತರಾದರೆಂದು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯ ನಾಶವಾಗಿಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಗೋಡೆಯೇರಿ ಹಾರಿ ಓಡಿಯೇ ಹೋದನು, ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತಿದ್ದ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ, ತನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದೆನೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಹೋದಳು.

ನಡೆದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳಾವುವೂ ಅಲೀ ಬಾಬಾನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಆತ ಬೆಳಗುವ ಮೊದಲೇ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಗುಲಾಮನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಗೆ ಹೋದ. ಹಿಂದಿರುಗಿಬರುತ್ತಾ ಕತ್ತೆಗಳು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾಳನ್ನು ಕರೆದು "ಆ ಎಣ್ಣೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಒಡೆಯರೇ, ತಾವಿನ್ನೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದೀರಿ. ಬನ್ನಿ ನೋಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸು

ತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಅವನನ್ನು ಎಣ್ಣೆ ಬುದ್ದಲಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿದಳು. ಬುದ್ದಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲೀಬಾಬ ನಿಗೆ ಜುಪ್ಪೆಂದಿತು.

''ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಲೀಬಾಬಾ.

''ನೀವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಬಾರದು. ಇದು ಬಹಳ ರಹಸ್ಯ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಈ ಬುದ್ದಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಲಾಗಿ ನೋಡಿಬಿಡಿ'' ಎಂದಳು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ. ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ದಲಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಲೀಬಾಬಾನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ''ಆ ಎಣ್ಣೆ ವರ್ತಕ ಎಲ್ಲಿ?'' ಎಂದು ಅಲೀಬಾಬಾ ಕೇಳಿದ. ''ನಾನೆಂತಹ ಎಣ್ಣೆ ವರ್ತಕಳೋ ಅವನೂ ಅಂತಹ ಎಣ್ಣೆ ವರ್ತಕ. ನೀವು ಮೊದಲು ಶೋರ್ಬಾತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.'' ಎಂದಳು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ. ತರುವಾಯ ಅವಳು ಮುಖದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲಿನಮೇಲೆ ಬಿಳೀಗುರುತನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲಿಂದ, ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಓಡಿಹೋದ ವರೆಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದಳು.

''ಆಹಾ! ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ! ನೀನು ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಕಳ್ಳರು ನನ್ನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಹಾಕುತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಋಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಗುಲಾಮ

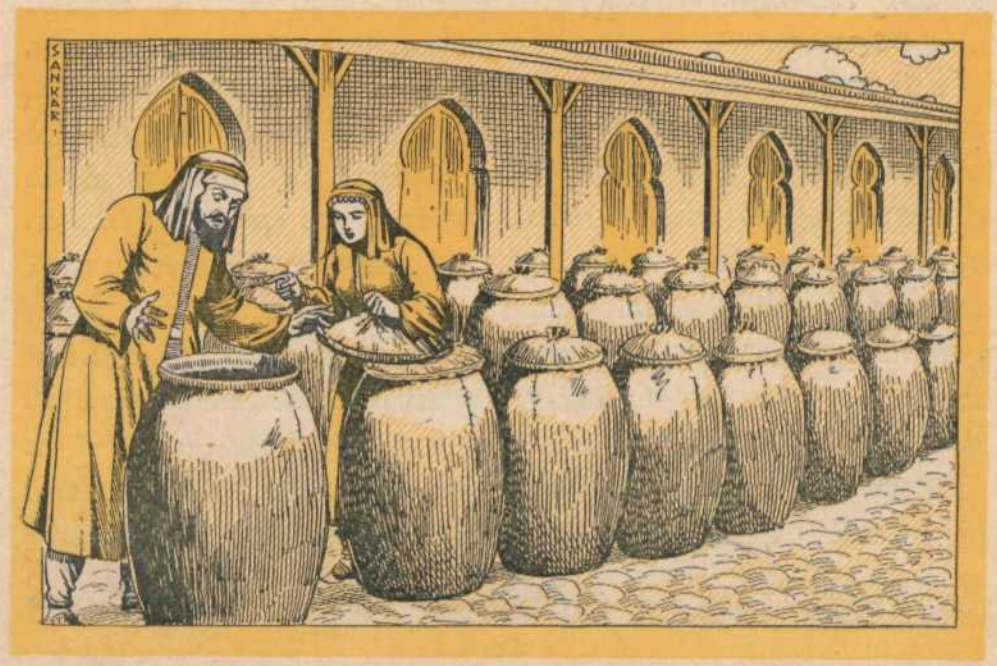

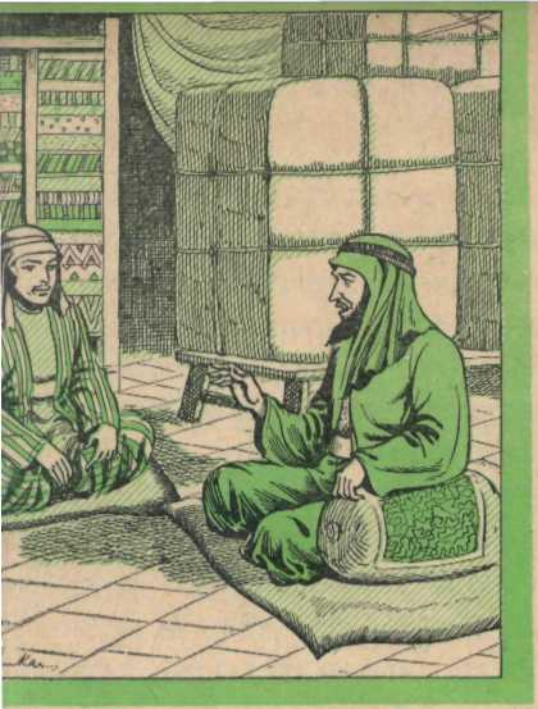

ಗಿರಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಉಳಿದ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನೋಡುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದ ಅಲೀಬಾಬಾ.

ಅಲೀಬಾಬಾನ ತೋಟ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಂತೆ ಎತ್ತರವಾದ ಅನೇಕ ಮರಗಳಿದ್ದುವು. ಆ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲೀಬಾಬಾನೂ, ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನೂ ಕೂಡಿ ಆಳವಾದ ಕಂದಕವನ್ನು ಅಗೆದು ಕಳ್ಳರ ಹೆಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ದಲಿಗಳನ್ನೂ ಹುಗಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಅಲೀಬಾಬಾ ಕಳ್ಳರ ಕತ್ತೆಗಳೊಂದೊಂದನ್ನಾಗಿ ಸಂತೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಅಲೀಬಾಬಾನ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋದ ಕಳ್ಳರನಾಯಕನು ನೇರಾಗಿ ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ. ಅವನ ಎದೆ ಉರಿದುಹೋಗುತಿತ್ತು. ಅನುಚರರೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತು ಹೋದುದರಿಂದ ಅವನ ಗುಹೆ ಬಿಕೋ ಅನ್ನುತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ನಗರದೊಳಗೆ ತಿರುಗಿಬಂದ. ಅಲೀಬಾಬಾನನ್ನು ಹತಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಪರವಾಗಿ ಹಗೆತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಅನಂತರ ಆತ ಬಟ್ಟೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ವೇಷಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ನಗರದೊಳಗೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಗುಹೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಪಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದ ಜವುಳಿಪಾನುಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸಿಟ್ಟ. ಅಲೀಬಾಬಾನ ಹಿರಿಯಮಗ ಕಾಸೀಮನ ಅಂಗಡಿಯ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನೂ ಅಂಗಡಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ವರ್ತಕನು ಹಳೆಯ ವರ್ತಕರನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನೋಡುವುದು ಆಚಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ಆಚಾರವನ್ನು ಕಳ್ಳರನಾಯಕನೂ ಪಾಲಿಸಿದ. ಅವನು ಮುಂದಾಗಿ ಅಲೀಬಾಬಾನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆತನು ಕಾಸೀಮನೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರುತ್ತ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತ, ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಆಗಾಗ ಭೋಜನಕ್ಕೆ

ಕರೆಯುತ್ತ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಬಹಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕಳ್ಳರನಾಯಕ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಕಾಸೀಮನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ಈ ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನ್ ನನಗೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

"ಆಗಲಿ. ನಾಳೆ ಶುಕ್ರವಾರ. ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ದಿನ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಳೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಭೋಜನದ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಅಲೀಬಾಬಾ. ಅದರಂತೆ ಕಾಸೀಂ ಮರುದಿನ ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, "ಇದೇ ನಮ್ಮ ಮನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದ.

ಕಳ್ಳರನಾಯಕನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಅದೇ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲೀಬಾಬಾನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು, ಅಲೀಬಾಬಾನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ತೋರಿಸುತ್ತ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೌಕರನು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಕಾಸೀಂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅಲೀಬಾಬಾ ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನನನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದ. ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಅವನು ತೋರಿಸುವ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ. ಮಾತಾಡುತ್ತಾ "ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವ. ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ತುಂಬಾಯಿದೆ" ಎಂದನು ಅಲೀಬಾಬಾ.

"ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿಬಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಹೋದ ಮುದುಕರಿಗಿಂತ ಏನೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ!" ಎಂದ ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನ್.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನ್ ಎದ್ದು, ಹೋಗಿ

ಬರುತ್ತೇನೆಂದ. ಅಲೀಬಾಬಾ ಆತುರದಿಂದ "ಆದೇನು? ತಾವೀ ದಿನ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ನಮಗೆ ಆಪ್ತರು. ನಮ್ಮದು ಬಡ ಊಟವೇ ಆದರೂ ನೀವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದು ಊಟಮಾಡಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದ.

"ನಾನು ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸ ಬೇಡಿ" ಎಂದ ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನ್.

"ನನಗೂ ಉಪ್ಪು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಆಗುವ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇರಲೇ ಬೇಕು!" ಎಂದು ಅಲೀಬಾಬಾ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾಳೊಂದಿಗೆ, "ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ, ನಮಗೊಬ್ಬ ಅತಿಥಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಉಪ್ಪು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಸಪ್ಪೆ ಭೋಜನ ತಯಾರುಮಾಡು!" ಎಂದ.

ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಮುಖವನ್ನು ಸುರುಟಿ, "ಯಾರಪ್ಪಾ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ! ಅವನ ಸಪ್ಪೆ ಅಡಿಗೆ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಭೋಜನ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ" ಎಂದಳು.

"ಕೋಪಿಸಬೇಡ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ. ಅವನು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು" ಎಂದ ಅಲೀಬಾಬಾ.

ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಸಪ್ಪೆ ಅಡಿಗೆ ತಯಾರಿಸಿದಳು. ಬಡಿಸಲು ಅಬ್ದುಲ್ಲನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಾನೂ ಬಂದಳು. ಕೋಜಿಯಾ ಹುಸ್ಸೇನನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಕಳ್ಳರನಾಯಕನನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಹಿಡಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ.

ಅವನ ಅಂಗಿಯ ಒಳ ಜೋಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಕುವಿನ ಹಿಡಿಯೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಬಡಿಸುವುದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವವಳ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಒಂದು ಬಾಕನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಒಂದು ಕಂಜರೀಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬರುವಾಗ ಅಲೀಬಾಬಾ, ಕಾಸೀಂ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳರನಾಯಕನು ಇನ್ನೂ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

"ಬಾ, ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ, ನಿನ್ನ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗೆ ತೋರಿಸು" ಎಂದ ನಗುತ್ತಾ ಅಲೀಬಾಬಾ. ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಬಾಕು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೃತ್ಯಮಾಡಿದಳು. ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕಬಾರಿ ತನ್ನನ್ನೆ ತಾನು ತಿವಿದುಕೊಳ್ಳುವವಳ ಹಾಗೆ ಅಭಿನಯ ಮಾಡಿದಳು. ನೃತ್ಯ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಹುಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಳು. ಅಲೀಬಾಬಾ ಕಂಜರೀಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀನಾರ ಹಾಕಿದ. ಕಾಸೀಂಕೂಡಾ ಇನ್ನೊಂದು ದೀನಾರ ಹಾಕಿದ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಕಂಜರೀ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಳ್ಳರನಾಯಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಕಳ್ಳರನಾಯಕ ಹಣದ ಚೀಲಕ್ಕಾಗಿ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹೊಗಿಸಿದ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನ ಎದೆಯನ್ನು ಬಾಕುವಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ತಿವಿದಳು.

ಅಲೀಬಾಬಾ ತಟಾರನೆದ್ದು ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತಾ "ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ!" ಎಂದ.

"ಅವಸರಪಡಬೇಡಿ. ಈತ ಜವುಳೀ ವ್ಯಾಪಾರಿಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎಣ್ಣೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಕೂಡಾ ಈತನೇ. ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನೂ ಈತನೇ. ಇವನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿರುವ ಬಾಕು ನೋಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೀರಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂತಲೇ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ನಿಮ್ಮ ಉಪ್ಪು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವಾಗ ಹೇಳಿದನೋ ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಡಿಸುವ ನೆವನದಿಂದ ಬಂದು ಈತನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡಲೇ ಗುರುತು ಹಿಡಿದೆ. ಈ ದಿನ ನೀವು ಎದ್ದವೇಳೆ ಒಳ್ಳೇದಿತ್ತು!" ಎಂದಳು ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ.

"ಮೋರ್ಜಿಯಾನಾ, ನಿನ್ನ ಋಣ ನಿಜಕ್ಕೂ ತೀರಿಸಲಾರೆ. ನಿನಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ." ಎಂದ ಅಲೀಬಾಬಾ.

ಅಲೀಬಾಬಾನ ಮಗ ಕಾಸೀಂ ಮೋರ್ಜಿಯಾನಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಕಳ್ಳರನಾಯಕನ ಶವವನ್ನು ಕೂಡಾ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹುಗಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಕಳ್ಳರ ಗುಹೆಯ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದವನು ಅಲೀಬಾಬಾ ಒಬ್ಬನೇ. ಆದರೂ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರು ಬದುಕಿ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಅಲೀಬಾಬಾ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಆ ಗುಹೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಯಾರೂ ತನ್ನ ಗೋಜಿಗೆ ಬಾರದ್ದು ನೋಡಿ, ಒಂದು ದಿನ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ಗುಹೆಗೆ ಹೋದ. ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟ ಜಾಡು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಲೀಬಾಬಾ ಆ ಗುಹೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರಿನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಆ ಗುಹೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದರು. (ಮುಗಿಯಿತು)

ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟಶಕ್ತಿ ತನಗೂ ಕೇಡು....

ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಿದ್ದ. ಆತನು ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹ ಮೊದಲಾದ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳ ರೂಪತಾಳಿ ದಾರಿಹೋಕರನ್ನು ಕೊಂದು, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿದ. ಆತನಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳುಮಾತ್ರ ಇದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ. ತಂದೆಯ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿದ್ದಳು. ಚಿತ್ರಾಂಗಿಗೆ ಪ್ರಾಯಬಂದಾಗ ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿದ ವರನಿಗೇ ಅವಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದ. ಮಗಳೂ ಅಳಿಯನೂ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಮನೆಹಿಂದೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯೂ ಅವಳ ಗಂಡನೂ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ ನೋಡುವ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವಳು ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಗಂಡನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ನಾನೊಂದು ಸರ್ಪವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ನಿಮ್ಮಹತ್ತಿರ ನಾನು ಬರುವಾಗ ಈ ಕಲ್ಲನ್ನು ನನ್ನಮೇಲೆ ಬಿಸುಡಿ" ಎಂದು ಸರ್ಪವಾದಳು. ಆತ ಕಲ್ಲು ಬಿಸುಟ. ಕೂಡಲೇ ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯಾದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಗಂಡನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. "ಎಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಾಗು. ನಾನು ನಿಜವಾದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ. "ನೀವು ಹೆದರುತ್ತೀರಿ. ಬೇಡ" ಎಂದಳು. ಆತ ತುಂಬಾ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ. "ಸರಿ. ನಾನು ಹುಲಿಯಾದಕೂಡಲೇ ಈ ಕಲ್ಲು ನನ್ನಮೇಲೆ ಹಾಕಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಹುಲಿಯಾದಳು.

ಬಾಯಿತೆರೆದು ಪಂಜಾಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನಮೇಲೆ ಬರುವ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಗಂಡನ ಕೈಕಾಲು ನಡುಗಿತು. ಮಂತ್ರದಕಲ್ಲು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಹುಲಿ ಆತನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದೇಹಾಕಿತು.

ಅನಂತರ ಆ ಹುಲಿ ಹಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಮಂತ್ರವಾದಿ ಓಡಿಬಂದ. ತನ್ನ ಮಗಳು ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದಾಳೆಂದೇ ತಿಳಿದು, "ಚಿತ್ರಾಂಗೀ ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡ ತಾ. ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹುಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಮಂತ್ರದಂಡವಿಲ್ಲದೆ ಅವನೇನೂ ಮಾಡಲಾರ. ಹುಲಿಯಾದವಳು ಅವನಮೇಲೆಯೇ ಹಾರಿ ಅವನನ್ನೇ ಕೊಂದುಹಾಕಿದಳು. ಕಡೆಗೆ ಬೇಟೆಗಾರರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದರು. ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ತನಗೂ ಕೇಡು; ಇತರರಿಗೂ ಕೇಡು.

—ಜಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಿ ಶೆಟ್ಟಿ

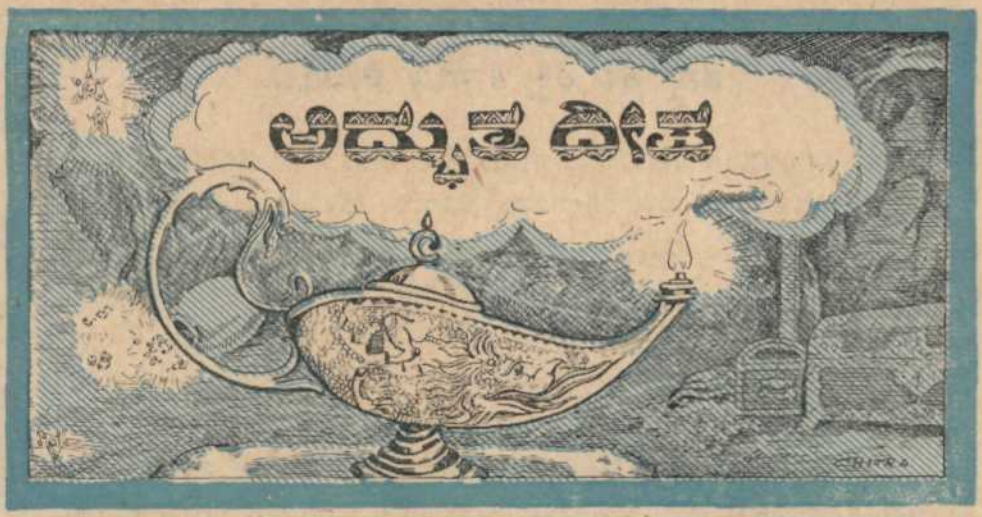

6

[ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡುವೆನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅವಧಿ ಕೇಳಿದ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಾದೀನನು ದೀಪದಭೂತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿವಾಹ ರದ್ದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮದುವೆಯಸಲುವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಆಡಂಬರಗಳೂ ಆಟಪಾಟಗಳೂ ವಜಾ ಆದುವು.]

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬುದೂರ್ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರನಿಗೂ ನಡೆದ ವಿವಾಹ ರದ್ದಾಯಿತೆಂದೂ, ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರನನ್ನು ದೂರದ ಪ್ರಾಂತ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಇದರ ರಹಸ್ಯ ತನ್ನಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂಬ ಅಂಶ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ರಾಜನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಪುಸಲಾಯಿಸಿದನು.

ಆಕೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಸುಲ್ತಾನನು ಆಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ "ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು, ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ

ಎಸ್. ಪ್ರತಿಭಾಕುಮಾರಿ

ಬಂದುದೂ ಉಚಿತವೇ ಆಯಿತು" ಎಂದ. ಮಂತ್ರಿ ತನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ಹುಜೂರ್, ತಮ್ಮಂತಹವರು ಆಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದಿರುವುದು ಉಚಿತವೇಹೌದು. ಆದರೂ ಭಾವೀ ಅಳಿಯನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅನುಚಿತವಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವನ ತಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬಡಚಿಪ್ಪಿಗ. ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ಅವನ ಮಗನು ಸಂಪನ್ನನೆಂದು ಹೇಗೆತಾನೇ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯ?" ಎಂದ.

"ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದರೆ ಸಂಪನ್ನನೇಕಾಗ ಬಾರದು?" ಎಂದ ಸುಲ್ತಾನ.

"ಹಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದಾದರೂ ನಮಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಷ್ಟೆ. ನಾನೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಮೊದಲು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಭಾರಿ ಕಾಣಿಕೆ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಅವನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ನಾವು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಈ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು.

"ಮಂತ್ರಿ, ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆ" ಎಂದ ಸುಲ್ತಾನ. ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ರಾಜನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿದಳು. "ನಾವು ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನಸಾರಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ, ಗೌರವಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ರತ್ನಗಳನ್ನು ನಲವತ್ತು ಅಪರಂಜಿ ತಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ನಲವತ್ತು ತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಲವತ್ತುಮಂದಿ ಅಪ್ಸರೆಯರಂತಹ ದಾಸಿಯರು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ತರಬೇಕು. ಆ ನಲವತ್ತೂಮಂದಿ ದಾಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಲವತ್ತು ಜನ ನಿಗ್ರೋ ಗುಲಾಮರು ಬರಬೇಕು. ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಮದುವೆಯ ಏರಾರು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಈ ಮೊದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ನನಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ'' ಎಂದನು.

ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿಯ ಎದೆ ಬಿರಿಯಿತು. ಆಕೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಲಾಮುಮಾಡಿ ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಮನೆಸೇರಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಗನೊಂದಿಗೆ "ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸಂಬಂಧ ಬೇಡವೋ ಅಂತ ಆಗಲೇ ಬಡಕೊಂಡೆ. ಕೇಳಿದರೆತಾನೇ'' ಎಂದು ನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, "ಅಪರಂಜಿ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಏನೋ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಗುಹೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮರದಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಸುಲಿದು ತರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಲವತ್ತು ಜನ ಅಪ್ಸರೆಯರಂತಹ ದಾಸಿಯರನ್ನೂ, ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ಕರೆತರುವುದೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ತರುವೆ ಮಗು. ಎಲ್ಲಾ ಆ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೀಟಲೆ. ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆಯೇ ಕಾರಣ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನಾದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಡು'' ಎಂದಳು.

ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ತಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಸುನಕ್ಕನು. "ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಯಾವುದೋ ದುರ್ವಾರ್ತೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭೀತಿಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಬುಡವಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜನು ಕೋರಿದ ಕಾಣಿಕೆಗಳು ಬಹಳ ಭಾರಿಯೇನಲ್ಲ. ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಡ. ಹೋಗಿ ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ಕಾಣಿಕೆಯ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು.

ತಾಯಿ ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಅದ್ಭುತ ದೀಪವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಒಮ್ಮೆ ಉಜ್ಜಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ "ಜೀಯಾ,

ಏನಪ್ಪಣೆ?'' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಭೂತದೊಂದಿಗೆ ರಾಜನು ಕೋರಿದ ಕೋರಿಕೆಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ, ''ನಲವತ್ತು ಅಪರಂಜಿತಾಟುಗಳ ತುಂಬಾ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ, ನಲವತ್ತು ಜನ ದಾಸಿಯರನ್ನೂ, ನಲವತ್ತು ಜನ ನಿಗ್ರೋ ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು'' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಭೂತ ಮಾಯವಾಗಿ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಜರಾಯಿತು. ರತ್ನಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಅಪರಂಜಿ ತಾಂಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ನಲವತ್ತು ಜನ ದಾಸಿಯರು ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾದೀನನನಿಗೆ ತೋರಿಸಿತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಲವತ್ತು ಜನ ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮರೂ ಸಹ ಇದ್ದರು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ''ನೀನಿನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು'' ಎಂದು ಭೂತಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು. ಭೂತ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಮನೆಯಮುಂದೆ ನೆರೆದಿದ್ದ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ಸುಲ್ತಾನನು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಭಟರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆಕೆ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ, ''ಅಮ್ಮಾ, ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯಾಣ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ದಾಸದಾಸಿಯರನ್ನೂ, ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಾ'' ಎಂದನು.

ಆಕೆಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ದಾಸದಾಸಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯಕಡೆ ಹೊರಟಳು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಜನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನಿಂತರು. ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ರಾಜಭವನವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವವೇಳೆಗೆ ಬೀದಿ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಜನ ಆ ಮೆರವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಕಥೆಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರೂ, ಅವರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಥಳಥಳಿಸು

ತ್ತಿರುವ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ರತ್ನಗಳ ರಾಶಿಯೂ ಜನರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಚೋದ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಈ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಸುಲ್ತಾನರು ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಜನ ಊಹಿಸಿದರು.

ರಕ್ಷಕಭಟರು ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಿಕಿಮಿಕನೆ ನೋಡುತ್ತ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದುನಿಂತರು. ಅವರ ನಾಯಕನು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ನೀಗ್ರೋ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿದನು. ಆ ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮನು ನಕ್ಕು "ನಾನೊಬ್ಬ ಗುಲಾಮ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ನಂತರ ಬರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಲ್ತಾನನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗುಲಾಮರ ಕಂತವನ್ನು ಕಂಡು, ಸಭೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡಿ, ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಗುಲಾಮರು ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಹರಿವಾಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲು ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮರು ದಾಸಿಯರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಎಂಬತ್ತು ಜನ ಸೇವಕರು ರಾಜಸಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತರು. ಇದಾದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ನೆಲಮುಟ್ಟಿ

ಸಲಾಮುಮಾಡಿ "ಪ್ರಭೂ, ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಾವು ಕೋರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮಗನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಅಲ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕೂ ಮಹತ್ತರವಾದ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು" ಎಂದಳು.

ಸುಲ್ತಾನನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ರತ್ನರಾಶಿಯಕಡೆ, ಅಪೂರ್ವ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯರಾದ ದಾಸಿಯರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಸಚಿವರೊಂದಿಗೆ "ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರೇ, ಈ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ ಎಣ್ಣೆದೀಪದಂತೆ ತೋರುವುದಲ್ಲವೇ? ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದುದೇ ತಡ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನ ಘನತೆ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು" ಎಂದನು.

ರಾಜನ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ "ಪ್ರಭೂ, ಹಾಗೆಂದಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಈ ರತ್ನರಾಶಿಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಬೆಲೆ ಅಧಿಕವಾದುದು" ಎಂದನು. "ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ನನ್ನ ಮಗ

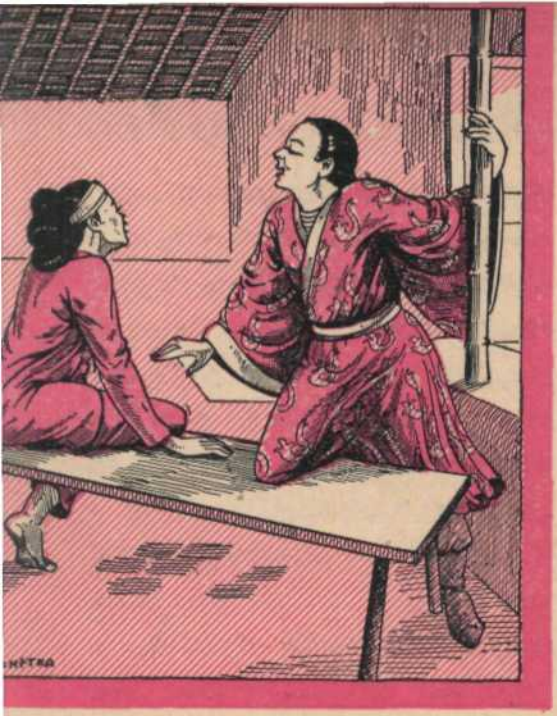

ಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನು. ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಭಿಕರಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ರಾಜನ ಸಂದೇಹ ದೂರವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ತಾಯಿ, ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ನನ್ನ ಸರಿಸಮಾನನು. ನನ್ನ ಬಂಧುಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನು. ಆತನನ್ನು ಎಂದು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೋ, ಎಂದು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೋ, ಎಂದು ಕಾತುರನಾಗಿರುವೆನು" ಎಂದನು. ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಮಗನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಬಹುದಿನದ ಆಶೆ ಫಲಿಸಿತೆಂದು ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಆನಂದಹೊಂದಿದನು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸದೆ "ಅಮ್ಮಾ, ಅಲ್ಲಾನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೂಡಿತು" ಎಂದು ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೀಪದಭೂತವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು "ಎಲೈ ಭೂತವೇ, ನನಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಯೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸು" ಎಂದನು.

ಭೂತ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನಾನಗೃಹದಲ್ಲಿಳಿಸಿತು. ಅಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ನಾನಗೃಹ ಪ್ರಪಂಚದಲಿಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ನಾನದ ತೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿದ್ದರು. ಹಲವಾರು ಭೂತಗಳು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ,

ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿದವು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದನಂತರ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಶರೀರ ಚೆಂಗುಲಾಬಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿತ್ತು.

ತರುವಾಯ ಭೂತಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ಗಂಧರ್ವಕುಮಾರನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಭೂತ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಸೇರಿಸಿತು.

ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಭೂತದೊಂದಿಗೆ "ನನಗೀಗ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕುದುರೆಬೇಕು. ಅಂಥ ಕುದುರೆ ಯಾವ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿಯೂ ಇರಬಾರದು. ಅದರಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ ದೀನಾರ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಡಿವಾಣವಿರಬೇಕು. ನಲವತ್ತೆಂಟು ಜನ ಗುಲಾಮರುಬೇಕು. ಅವರು ಉತ್ತಮಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಜನ ನನ್ನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲೂ ಉಳಿದರ್ಧಜನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಡೆದುಬರಬೇಕು. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ದಾಸಿಯರುಬೇಕು. ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೇವಕನ ಬಳಿಯೂ ಐದು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳಿರುವ ಥೈಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಖರ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಭೂತವು ಸಕಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿತು.

ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿಕುಳಿತನು. ಹಿಂದೆ ಅವನೆಂದೂ ಅಶ್ವವನ್ನೇರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅದೇನೂ ಪ್ರಯಾಸಕರವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಏರಿ ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟಿತು. ಹಿಂದೆಯೇ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟಿತು.

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಮಹಡಿ ಮೇಲಿನ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಜನ ಈ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸೇವಕರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದ ಜನ ಸ್ತೋಮದಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಎರಚುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಜನ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಠೀವಿಯನ್ನೂ ವೈಭವವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಕೈಬೀಸಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಬರುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಸ್ವಾಗತನೀಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅನತಿದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನಿಗೆ ಅವನ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಉಡುಪು, ಅವನು ಕುಳಿತಿರುವ ಠೀವಿ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿತು. ಅರಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸುಲ್ತಾನನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಜನ ಹರ್ಷಧ್ವನಿಗೈದರು. ಬಾಜಾಬಜಂತ್ರಿಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಮೊಳಗಿದುವು.

ರಾಜನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸನ್ಮಾನಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು "ಅಲ್ಲಾದೀನ್, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮದುವೆಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಾತೊರೆಯದ ರಾಜನಿರಲಾರನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು" ಎಂದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

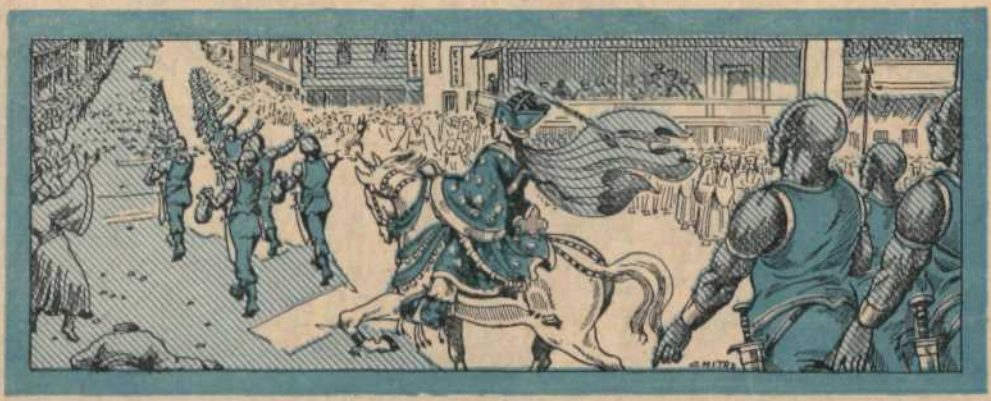

ಮಿತ್ರಲಾಭ

"ಎನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ವಿ
ದ್ದಾ ನಿಧಿಯನೆಲ್ಲಾ
ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ನೆಗವಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದರಲ್ಲ!
ಧನವೆಲ್ಲ ಹೋದೊಡನೆ
ದರ್ಪ ಹೋಯ್ತೆನಗೆ.
ಆದರೇನ್? ಧನದಾಸೆ
ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆನಗೆ.
ಆ ತಾಪಸಿಯ ಮುಖವ
ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು
ಎನಿತೆನಿತೊ ಹುಡುಕಿದೆನು
ಬರಿಬಾಯ ಮೆದ್ದು!
ನಾನು ಸುಳಿವುದ ನರಿತು
ಸಂನ್ಯಾಸಿ ತನ್ನ
ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ನುಡಿದ:
'ಇಲಿಯೆನ್ನ ಬೆನ್ನ
ಬಿಡದೆ ಬಂದಿಹುದು, ಹಲ್
ಮುರಿದ ಇಲಿ ಪಾಪ!
ಏನು ಮಾಡೀತು? ಅನು
ಭವಿಸುತಿದೆ ತಾಪ!'
ಹೀಗವರು ಕಂಡೆನ್ನ
ಕಿಸಿದು ನಗುತಿರಲು,
ಎನ್ನ ಸಂತಾಪ ಎ
ನ್ನನ್ನೆ ಸುಡುತಿರಲು,
ಬಿಲದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂ
ಡಳಲಿದೆನು ತುಂಬಾ!
ಅಳಲಿ ತೀರಿಸಿ ಹಿಡಿದೆ
ನಂಬುಗೆಯ ಇಂಬ.
ಮತ್ತೆ ಬಲು ಹುಡುಕಿದೆನು;
ಆತ ಧನವೆಲ್ಲ
ತಲೆದಿಂಬಿನೊಳು ತುರುಕಿ
ದುದನರಿತೆ ಮೆಲ್ಲ!
ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಡದೆ
ತನ್ನ ತಲೆಯಡಿಗೆ
ತಲೆದಿಂಬು ಬಿಡದಿಹುದ
ಕಂಡು ನಾ ಕಡೆಗೆ;

ಆತ ನಿದ್ರೆಯಲಿದ್ದ
ಸಮಯವನು ನೋಡಿ
"ತಲೆದಿಂಬನಾನ್ ಕಡಿಯು
ತಿರಲು, ಆ ಖೋಡಿ
ಕಳ್ಳ ನಿದ್ದೆಯ ಕಪಟ,
ಕೋಲಿನಿಂದೆನ್ನ
ಬಡೆದ! ನಾ ಬದುಕಿದುದು
ಅದು ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯ!
ಮತ್ತೆ ಬಂತೆನಗೊಂದು
ಬಗೆಯ ವೈರಾಗ್ಯ.
ಯಾರಿಗಿಹುದೊ ಅದೃಷ್ಟ
ಅವರಿಗೇ ಭಾಗ್ಯ.
ಎನ್ನ ಧನವಾದರದು
ಎನಗೆ ಸಿಗುತಿತ್ತು.

ಇದ ಕುದಾಹರಣೆ ಕಥೆ
ಯೊಂದು ನೆನಪಾಯ್ತು."
ಕಾಗೆಯಾಮೆಗಳಾಗ
"ಏನು ಕಥೆ ಗೆಳೆಯಾ?
ಹೇಳ್" ಎನಲು, ಇಲಿ ನುಡಿಯು
ತಿಂತು. ಆ ಕಥೆಯ:
"ಹಿಂದೆ ಸಾಗರದತ್ತ
ನೆಂಬ ವಣಿಕನಿಗೆ
ಮಗನೋರ್ವ ನಾತನಂ
ಗಡಿಯೊಂದರೊಳಗೆ
ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ
ಗೊಂದು ಪುಸ್ತಕವ
ಕೊಂಡು ನೋಡಿದ
ನದರೊಳಿಹ ಒಂದೆ ಪದವ:
'ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇನೋ ಅದೇ
ಪಡೆಯುವನು ಮನುಜ.
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದು ದೆಂದಿ
ಗೂ ದೊರೆಯದು ನಿಜ!'
ಈ ಪದಕೆ ಶತ ಸುರಿದ
ಮೂರ್ಖ ಹೋಗೆ'ಂದು
ಮಗನ ಹೊರಗಟ್ಟಿದನು
ತಂದೆ ಮುನಿದಂದು.
ತರುಣ ದೇಶಾಂತರವ
ತಿರುಗುತಿರಲವನ
'ಯಾರುನೀ ಯಾವೂರು?'
ಎಂದವರಿಗವನ

ಮಾರ್ನುಡಿಯಿದೇ 'ತನ್ನ
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ತನ ಗುಂಟು'
ಇನಿತೊಂದೆ ನುಡಿವವಗೆ
ಆಯ್ತೊಂದು ನಂಟು!
ರಾಜನಂದಿನಿ ಚಂದ್ರ
ಮತಿಬೀದಿಯಲ್ಲೋರ್ವ
ರಾಜಕುವರನ ಕಂಡು
ಒಲಿದವನ ಬಳಿಗೋರ್ವ
ಸಖಿಯ ದೂದಟ್ಟಿದಳು;
ಅವಳವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ
'ನಿನ್ನ ನೊಲಿದಿಹಳು ರಾ
ಜಕುಮಾರಿ, ಇರುಳಲ್ಲಿ
ಹಗ್ಗವನ್ನಿಳಿಸುವೆವು
ಮಾಳಿಗೆಯ ತಳದಲ್ಲಿ
ಬಾ'ಯೆನಲು ಸರಿಯೆಂದ.
ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮನದಲ್ಲಿ
ಮೋಸವೇನೋ ಹೆಂಗು
ಸರಮಾಯೆ; ಬೇಡೆಂದು
ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆಯೇ
ಮಲಗಿದ್ದನವನಂದು.
ನಮ್ಮ ವಣಿಕನ ಮಗನು
ಆ ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗುತ್ತ
ಅರಮನೆಯ ಬಳಿ ಸಾಗೆ
ಹಗ್ಗ ನೇತಾಡುತ್ತ
ಇರುವುದನು ಪಿಡಿಯೆ, ಮೇ
ಲಿಂದ 'ಬಾ'ದನಿ ಕೇಳಿ
ಸರಸರನೆ ಮೇಲ್‌ಪೋದ.
ಸಖಿ ಸಂಭ್ರಮವತಾಳಿ
ಅವನ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಣಿ
ಮಂಚದಲಿ ಇರಿಸಿದಳು.
ರಾಜನಂದಿನಿಯವನ
ಮೈದಡವಿ ನುಡಿಸಿದಳು:
'ನಿಮ್ಮನೇ ನಾನೆನ್ನ
ಮನದಿಂದೆ ವರಿಸಿಹೆನು.
ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿನೀಡಿ.
'ಕೈಕೊಳ್ಳಿಸೇವೆಯನು'
ಇದಕೆ ತನ್ನಭ್ಯಾಸ
ದಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ
'ಪ್ರಾಪ್ತಿ ತನ್ನದು ತನಗೆ
ತಪ್ಪದೆ ಬರುವುದೆ'ಂದ.

ದುಷ್ಟನ ಶಾಪ!

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿದ್ದ. ಅವನು ಮಹಾ ದುಷ್ಟ. ಅವನಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳುಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸಜ್ಜನರು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಂದರೆ ಭಯಭೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಡವ ಳೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆಕೆಗೆ ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗಂಡ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದನು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿಹಾಕಲೂ ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವೂ, ಕರುಣಾಜನಕವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಮನೆಯನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟು ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿಂದ ಕೇವಲ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷ ಆಕೆಗೆ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದಳು. ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಹಾಕಿ, ಬಡ್ಡಿಗೆ ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಒಟ್ಟು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ. ಬಡವಳಿದ್ದ ಮನೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಬಾಳುತಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಅವನಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಡವಳ ಮನೆಕಡೆ ಹೊರಟನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿ ತನ್ನ ಮನೆಮುಂದೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

"ಇವತ್ತು ಭಾರಿ ಬೇಟೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿದೆ. ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗ್ರಹಚಾರ ವಕ್ರಿಸಿರಬೇಕು" ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ಪಿಶಾಚಿ ನಸುನಕ್ಕು "ಊಂ, ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಯಿತು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಬೇಟೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೇನೋ ಎಂದು ಇತ್ತ ಬಂದೆ. ಸರಿ, ನೀನು ಎತ್ತ ಹೊರಟಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಬಡವಳ ಮನೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗು

ಕೆ. ಎಸ್. ಜೈನ

ತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಅವನು ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ, ಅದರ ಬಡ್ಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತ ನಡೆದ.

"ಅಬ್ಬಾ, ವರ್ಷವೆರಡು ಮುಗಿದಿಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಅಸಲಿಗಿಂತ ಬಡ್ಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮಾನವರು ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೀರಿಸುವಿರಿ" ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿತು ಪಿಶಾಚಿ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟು ಕೊಂಡ. ಧನ ಹೀರುವುದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರಚಂಡನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಗುಡಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಮಗನಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ "ನಿನ್ನನ್ನು ಪಿಶಾಚಿ ನುಂಗಾ! ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ನಿನಗೆಷ್ಟುಬಾರಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಹಾಳುಬೆಕ್ಕು ಹಾಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು" ಎಂದು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಭಲೆ, ಭೇಷ್. ನಿನಗೊಳ್ಳೇ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿತುಬಿಡು. ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೇ ನಿನಗೆ ನುಂಗಲು ಕೊಡುವಳಂತೆ ಆ ಮಹಾತಾಯಿ" ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪಿಶಾಚಿಯೊಂದಿಗೆ.

ಆಗ ಪಿಶಾಚಿ ನಸುನಕ್ಕು "ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾತಿನವರಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಕೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಸ್ಥನಾದ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಯ

ಬಾರದೆ?'' ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿತು. ನಂತರ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಲು ಒಂದುಕಡೆ ದಂಪತಿಗಳು ಜಗಳವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು 'ನಿನ್ನನ್ನು ಪಿಶಾಚಿ ನುಂಗಲಿ' ಎಂದು ದೂಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪಿಶಾಚಿಗೆ "ಶಹಭಾಷ್, ನಿನಗೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಬಹುದು'' ಎಂದ.

ಪಿಶಾಚಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ 'ಅವುಗಳು ಬಯ್ಗಳೇ ಹೊರತು ಶಾಪವಲ್ಲ. ನಮ್ಮದಾರಿ ನಾವು ಹೋಗೋಣ, ನಡಿ'' ಎಂದಿತು.

ಅವರು ಬಡವಳ ಮನೆಯಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮನೆಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ. ಬಡವಳು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು "ಏನು ರಾಯರೇ ಇತ್ತ ಬಂದಿರಿ'' ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

"ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ ತಾಯಿ. ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಸಲು ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಗಿರವಿ ಇಟ್ಟಿರುವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಬಿಡಿಕಾಸೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ, ನೀನೆಲ್ಲಿಂದತಾನೇ ಹಣ ತರುವೆ? ಮನೆಯ ಬೆಲೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಾರದು. ನೀನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಾಲಕ್ಕೆ ವಜಾ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಮನೆ ಖಾಲಿಮಾಡಿ, ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸು. ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು'' ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ಆ ಬಡ ಹೆಂಗಸು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದಳು. "ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೆಂಕಿಹಾಕ! ನಿನ್ನ ಪಿಶಾಚಿ ನುಂಗಾ! ನಲವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗೇ ಮನೆ ಎಗರಿಸಲು ಹವಣಿಸುವೆಯಾ. ಸ್ವಲ್ಪ ಇರು, ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು ಸರಸರನೆ ಅಡಿಗೆಮನೆಕಡೆ ನುಗ್ಗಿದಳು.

ಆಕೆ ಅತ್ತ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಪಿಶಾಚಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಗಬಕ್ಕನೆ ನುಂಗಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಬಡವಳು ಕಸಬರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಆ ಪಾಪಿ'' ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಆಕೆ ದಢಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದಳು.

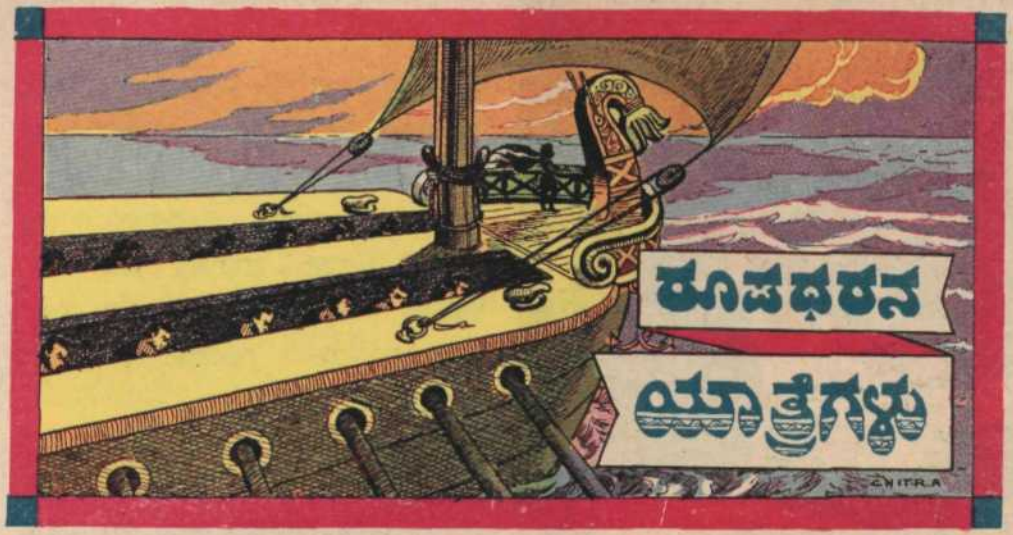

8

[ರೂಪಧರನ ಅನುಚರರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರೂಪಧರನು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮಾಯಾವಿಯು ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವರು ಸೂರ್ಯಭಗವಾನನ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಂದರು. ಅವರ ಫಲ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ನಡುಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾದರು. ರೂಪಧರನುಮಾತ್ರ ಒಂದು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿದ್ದನು.]

ಆ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನ ಹೆಸರು ಮಹಾಮೇಧಿ. ಅವನಿಗೆ ವಾರುಣಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಆಕೆಗೊಂದು ಕನಸಾಯಿತು. ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು "ಲೇ ವಾರುಣಿ, ಏನೋ ಇದು ಸೋಮಾರಿತನ? ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಗೆಯಬೇಡವೇ? ನಾಳೆ ಮದುವೆಗೆ ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಿಯೇನು? ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಲು ಹೋಗೋಣ. ನಾನೂ ಬಂದು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು. ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕೇಳು. ಅಗಸರಕಟ್ಟೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟ" ಎಂದಳು.

ವಾರುಣಿ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು. ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಹೇಳಿದಂತೆಮಾಡಲು ವಾರುಣಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ವಾರುಣಿ ಸೀದಾ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

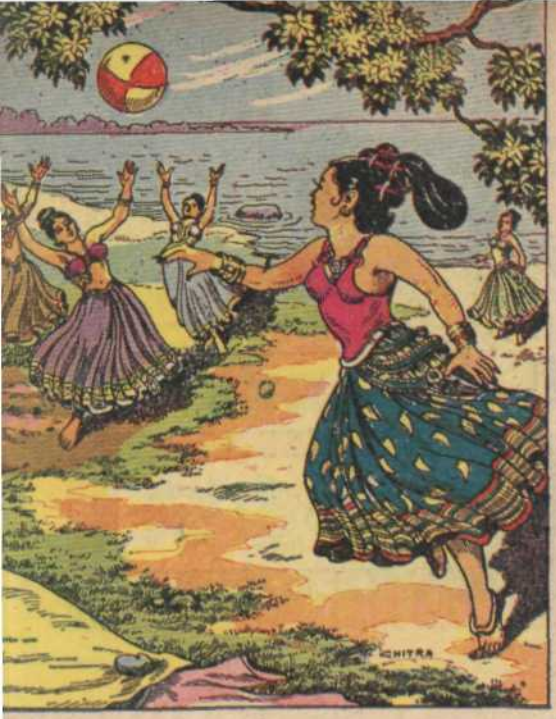

ಯಲು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ತರುವಾಯ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಳು. ಆತನು ನಾಯಕರ ಸಭೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿ ಬೇಕಿತ್ತಪ್ಪಾ. ಇಂದು ನಾನು ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಗೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಗುಡ್ಡೆಗುಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಮಡಿಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳೇ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಳು ವಾರುಣಿ.

"ಅದೇನು ಭಾಗ್ಯ ತಾಯಿ. ನೌಕರರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದ ಮಹಾಮೇಧಿ. ಕೂಡಲೇ ಹೇಸರಕತ್ತೆಗಳ ಗಾಡಿಯೊಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ವಾರುಣಿ ಮತ್ತು ದಾಸಿಯರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ತಿಂಡಿತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ವಾರುಣಿ ಗಾಡಿ ಹತ್ತಿ ಕತ್ತೆಗಳ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದಳು. ಗಾಡಿ ಹೊರಟಿತು. ದಾಸಿಯರು ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ನದಿಯ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಅಗಸರ ಠೇವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನದಿಯದಡದಲ್ಲಿ ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟರು. ತರುವಾಯ ಅವರು ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದನಂತರ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ನದಿಯತೀರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಣಗ ಹಾಕಿದನಂತರ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆದಾದನಂತರ ಅವರು ಹಾಡುತ್ತ ಚೆಂಡಾಟವಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಚೆಂಡು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಕೂಗಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ರೂಪಧರನು ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತನು. ಆತನು ಪೊದೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ವಾರುಣಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕಂಡನು. ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಸಿದ ಮೈಯುಳ್ಳ ರೂಪಧರ

ನನ್ನು ಕಂಡು ದಾಸಿಯರು ಹೆದರಿ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಪೊದೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ವಾರುಣಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ರೂಪಧರನು ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಿನಯದಿಂದ "ಸುಂದರಿ, ನೀನು ಮಾನವಳೋ, ದೇವತೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ. ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ, ನಿನ್ನ ಶೀವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇವತೆಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀನು ಮಾನವಳೇ ಆದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಹಾಭಾಗ್ಯವಂತರು, ನಿನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳು. ನಿನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವಾತನು ಅತ್ಯಂತ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಚರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಂತಹ ರೂಪಸಿಯನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ಬಹಳ ದೀನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವೆನು. ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ನಡುಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿದ್ದಿರುವೆನು. ನನಗೆ ಈ ಸ್ಥಳ ಅಪರಿಚಿತವಾದುದು. ನನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರತೋರಿ, ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಉಚಿತವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಉಪಕೃತ." ಎಂದನು. ವಾರುಣಿ "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರಂತೆ ತೋರುವುದು. ಸುಖವೆನ್ನುವುದನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಸಾದಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನೀವು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ನಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ದಾರಿತೋರಿಸುವೆನು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ದ್ವೈಯಾಸಿಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಮಹಾಮೇಧಿ ಈ ದೇಶದ ಅರಸ. ನಾನು ಆತನ ಮಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ತರುವಾಯ ಆಕೆ ತನ್ನ ದಾಸಿಯರನ್ನು ಕೂಗಿ "ಏಕೆ ಅಂಜುಕುಳಿಗಳಂತೆ ಓಡಿಹೋದಿರಿ. ಈತನೇನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಪಾಪ, ಯಾರೋ ಪರದೇಶಿ. ಮನೆ ಮಠವಿಲ್ಲ. ಈತನಿಗೆ ತಿನ್ನಲು

ಏನಾದರೂ ತಂದು ಕೊಡಿ. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ" ಎಂದಳು.

ದಾಸಿಯರು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ತೈಲ, ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ರೂಪಧರನು ನದಿಗಿಳಿದು ತನ್ನ ಶರೀರದಮೇಲೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಉಪ್ಪು, ಮಣ್ಣನ್ನು ತೊಳೆದು, ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ವಾರುಣಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕಾಂಚನ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ತೇಜೋಪುಂಜಿತನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದನು. ವಾರುಣಿ ಆತನನ್ನು ಮೊದಲು ಕುರೂಪಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಈಗಾತನನ್ನುಕಂಡು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ದೇವತೆಯಿರಬಹುದೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತೋರಿತು. ತನಗೆ ಅಂತಹ ಗಂಡನು ಲಭಿಸಿದರೆ ಸೊಗುಸಾಗಿರುವುದೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಆತನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ನೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಆಕೆ ಬಯಸಿದಳು. ತರುವಾಯ ದಾಸಿಯರು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಭೋಜನವಿಟ್ಟರು. ಆತನು ಊಟಮಾಡಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದುವು.

ಇತ್ತ ವಾರುಣಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಕಳು. ಅವಿವಾಹಿತೆ. ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಆಕೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕುಂಟುನೆಪ ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿದಳು. ಕುಲಗೋತ್ರ ತಿಳಿಯದವನನ್ನು ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಸಂಗಡ ಕರೆತಂದಳೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈತನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆತಿಥ್ಯ ಪಡೆಯುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ತೋರಿತು. ದಾಸಿಯರು ಒಣಗಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆ ರೂಪಧರನೊಂದಿಗೆ "ನಾವಿನ್ನು ಹೊರಡೋಣ. ನೀವು ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಹಿಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು

ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯವರವಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಜನ ಬಾಯಿಗೆಬಂದಂತೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ನಗರದಾಚೆ ಒಂದು ತೋಟವಿದೆ. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಮನೆ ಸೇರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನಂತರ ಎಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಾಣಿಸುವರು. ನೀವು ಸಂಕೋಚಿಸದೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಧೋರಣೆ ಆಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಫಲಿಸಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ. ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ.'' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ವಾರುಣಿ ಗಾಡಿಯನ್ನೇರಿ ಹೇಸರಕತ್ತೆಗಳ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿದಳು. ಗಾಡಿಹೊರಟಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಡೆದರು. ಅವರು ತೋಟವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನು ಅಲ್ಲೇನಿಂತನು. ಇತರರು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಆಗಲೇ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಗಿತ್ತು. ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಬುದ್ಧಿಮತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ರಾಜಭವನದಕಡೆ ಹೊರಟನು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ವಾರುಣಿ ಆಗಲೇ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಸಹೋದರರು ಐವರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಮಡಿಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ವಾರುಣಿ ಗ್ರಹಿಸಿದಳು.

ರೂಪಧರನು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ನೀರಿನ ಕೊಡದೊಂದಿಗೆ ಎದುರಾದಳು. ರೂಪಧರನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ "ತಂಗೀ, ನಾನು ಪರದೇಶಿ. ನನಗೆ ಮಹಾಮೇಧಿ ಮಹಾರಾಜರಿರುವ ಅರಮನೆಗೆ

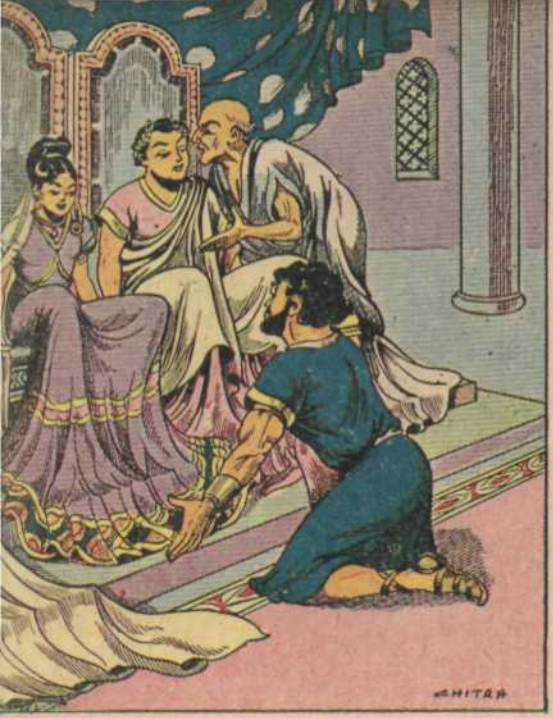

ದಾರಿ ತೋರಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಬಾ ಅಣ್ಣಾ. ನೀನು ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸ ಬೇಡಪ್ಪಾ. ಪರಸ್ಥಳದವರಿಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂಶಯ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾತುಕತೆ ಯಾಡದೆ ಯಾರಕಡೆಯೂ ನೋಡದೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಾ" ಎಂದಳು ಆ ಹುಡುಗಿ.

ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ರೂಪಧರನು ರಾಜಭವನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಆ ಭವನ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತಿತ್ತು. ರೂಪ ಧರನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಹಿಂಜರಿದನು. ಆತನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೇವಕರನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟವನ್ನೂ ನೋಡಿ ದನು. ಕಡೆಗೆ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ ಆತನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ವಾರುಣಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆತನು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಳ ಗೊಳಗೆ ಹೋದನು.

ಒಳಗಡೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಗ ರದ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ರೂಪಧರನು ಅಂಗಳವನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಆತನಿಗೆ ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ರೂಪಧರನು ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಣಿಯ ಮುಂದೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ "ಮಹಾರಾಣಿ, ನಾನೊಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ! ಶರಣಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿಗಳೂ ವರ್ಧಿಸಲಿ. ನಾನು ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಈ ದೀನನ ನಮ್ರವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" ಎಂದನು.

ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾದರು. ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನು ಮಹಾಮೇಧಿಯೊಂದಿಗೆ "ರಾಜನೇ, ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಯೆಂದಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿ ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಕುಂದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಸ್ವತಃ ಈತನನ್ನು ಒಂದು ಆಸನದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮಹಾಮೇಧಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು ಕುಳಿತಿದ್ದ

ಆಸನದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದನು. ರೂಪಧರನಿಗಾಗಿ ಆ ಯುವಕನು ತನ್ನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಬೇರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತು ಭೋಜನಮಾಡಿದರು.

ಭೋಜನಾನಂತರ ಮಹಾಮೇಧಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು. "ನಾವೆಲ್ಲ ಊಟಮಾಡಿದೆವು. ಇಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿರಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಯ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸೋಣ. ನಂತರ ಆತನ ಸ್ವದೇಶವೆಷ್ಟೇ ದೂರವಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆತನು ಸುಖವಾಗಿ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾವು ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಆತನು ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈತನು ಮಾನವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ದೇವತೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನರರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದೇನೂ ಹೊಸ ವಿಷಯವಾಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?"

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರೂಪಧರನು ತಟಕ್ಕನೆದ್ದು ನಿಂತು "ಮಹಾರಾಜ, ನೀವು ಹಾಗೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ದೇವತೆಯಲ್ಲ. ಮಾನವನು. ಅದರಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಾಮಾನ್ಯಮಾನವ. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಪಟ್ಟಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬ ಮಾನವನು ಪಟ್ಟಿರಲಾರನು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ತಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ದೇಶ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕೋರಿಕೆ" ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ರೂಪಧರನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ರೂಪಧರ, ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯರು ಮಾತ್ರವೇ

ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. ರಾಣಿ ರೂಪಧರನಕಡೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಆತನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಉಡುಪನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಲಿದಿರುವುದಾಗಿ ಅರಿತು "ಮಗನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವೆನು. ನೀನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವೆ? ನಿನಗೆ ಈ ಉಡುಪನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು? ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳು. ನೀನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ತಾನು ಸಮ್ಮೋಹಿನಿಯ ಸೆರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಆ ದೇಶದ ತೀರವನ್ನು ಸೇರುವವರೆವಿಗೂ ನಡೆದ ಕಥೆಯನ್ನು ರೂಪಧರನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ತರುವಾಯ ವಾರುಣಿಯ ಭೇಟಿ, ತನಗೆ ಆಕೆ ತಿಂಡಿತೀರ್ಥ ಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚದೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಮೇಧಿ "ಆಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಮಗಳು ತುಂಬಾ ಅಪಚಾರವೆಸಗಿದಳು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು." ಎಂದನು. "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಆಕೆಯ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ನಾನೇ ಜನರ ಬಾಯಿಗೆ ಹೆದರಿದೆ" ಎಂದ ರೂಪಧರ.

"ನೀವು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ನೀವೇನೂ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ನಿದ್ರಿಸಿ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವೆನು. ನೀವು ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ಹಡಗುಗಳೂ, ನನ್ನ ನಾವಿಕರನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ನಾವಿಕರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ರಾಜ.

ಅವರು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರಲು ರಾಣಿ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದಳು. ರೂಪಧರನು ತಾನುಪಟ್ಟ ಬವಣೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯೆಂದರೆ ಒಂದು ಮನೆ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರತಿದಿನಾ ಮುಂಜಾನೆ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೌದೆಕಡಿದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಡಿನಿಂದ ಸೌದೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾವಿನಮರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮನೆಗೆ ತಂದು, ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಕೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ, ಅದರ ರಸವನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕುದುರೆಗೆ ಹಾಕಿದಳು. ಓಟಿಯನ್ನು ಹಿತ್ತಲಿಗೆಸೆದಳು. ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ರಸವನ್ನು ಕುಡಿದರು. ನಾಯಿ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನೆಕ್ಕಿತು.

ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನೂ, ಕುದುರೆ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿದುವು. ಬಡವನ ಮಡದಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಅಂದವಾದ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು. ಓಟೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ಕತ್ತಾರಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು.

ಬಡವನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದರು. ಒಂದು ದಿನ ಹಿರಿಯವನಾದ ಸುಮಂತನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ, ನಾವು ಕಷ್ಟವನ್ನುಹೊರತು ಸುಖವನ್ನು ಕಂಡರಿಯೆವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ತಮಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಂತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ದೂರಹೋಗುವುದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂಸಹ ತಮ್ಮಂತಹ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವರಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯೊಂದುಕಡೆ ಕಾಡುತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ

ಎಚ್. ಎಂ. ಶ್ರೀನಾಥ

ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನನ್ನು ಕಂಡಂತಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಸುಮಂತನು ದೇಶಸಂಚಾರಮಾಡಲು ಅವರು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತರು.

ಸುಮಂತನು ಚಿನ್ನದ ಕಠಾರಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ, ನಾಯಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಕಿರಿಯವನಾದ ಧೀಮಂತನು ಗ್ರಾಮದ ಗಡಿಯತನಕ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸುಖಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಕೋರಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಧೀಮಂತನು ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಸುಮಂತನು ಅವನಿಗೊಂದು ಗಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು "ತಮ್ಮಾ, ಇದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದೆ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ರಾಡಿಯಾದಾಗ ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಆಪತ್ತು ಒದಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನೀನು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಆಪಾಯವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಂದೆಯವರಿಗಾಗಲೀ, ತಾಯಿಗಾಗಲೀ ತಿಳಿಸಬಾರದು" ಎಂದನು.

ತಮ್ಮನು ಆ ಗಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಸುಮಂತನು ಪ್ರಯಾಣಸಾಗಿಸಿ ಕೊಂಚಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ರಾಜಭವನದಮುಂದೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಮೇಲಿನಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

ಆಕೆ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯಬಳಿಗೋಡಿ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಯುವಕನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪೀಡಿಸಿದಳು.

ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳಾದುದರಿಂದ ರಾಜನು ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸುಮಂತನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಚಿನ್ನದ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮಗಳು ಆತನಲ್ಲಿ ಅನು

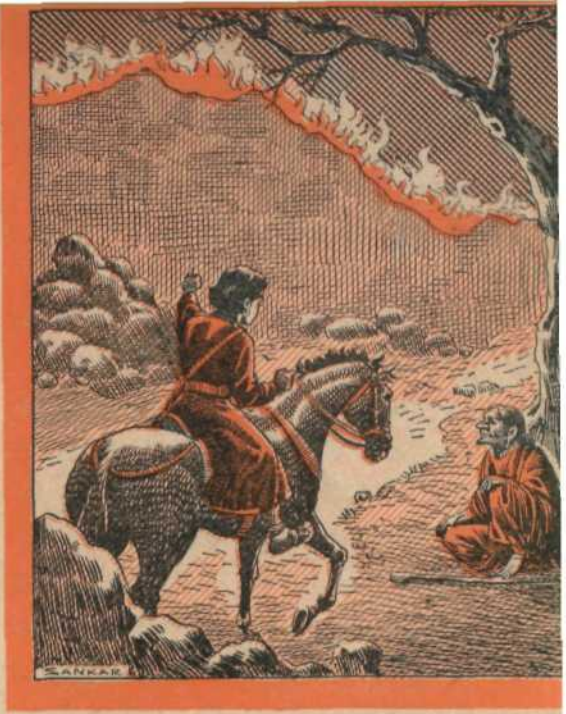

ರಕ್ತಳಾಗಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ರಾಜನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಉತ್ಸವಗಳು, ವಿನೋದಗಳು ವೈಭವವಾಗಿ ನಡೆದುವು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದನಂತರ ನವದಂಪತಿಗಳು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸುಮಂತನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಆತನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟ ವಿಚಿತ್ರರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು.

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪತ್ನಿಯಕಡೆ ತಿರುಗಿ, "ಪ್ರಿಯೇ, ಅದೇನದು? ಆ ಬೆಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡುಗಿನ ಬೆಟ್ಟವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯಹೊತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಉರಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋದವರು ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಲೆಯಾಗುವರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ನೀವುಮಾತ್ರ ಆ ಬೆಟ್ಟದಕಡೆ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿಯಾದರೂ ಹೋಗಬೇಡಿ" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಆತನು ಆಗೇನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗಿನಜಾವವೇ ಎದ್ದು ಚಿನ್ನದ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ, ನಾಯಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಗುಡುಗಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆ ಹೊರಟನು. ಆತನು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದ್ದನು. ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಮರದಡಿ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. "ಅಜ್ಜೀ, ಈ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರೇನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿನಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತುಂಟೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಾನಿರುವುದು ಇಲ್ಲೇ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಬಾ ಮಗು, ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಈ ಬೆಟ್ಟದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮುದುಕಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮುದುಕಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಒಂದುವಿಧವಾದ ಗಿಡದ ಎಲೆಗಳನ್ನು

ಕಿತ್ತು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಮಂತನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! "ಈ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮುದುಕಿಗೇನು ಕೆಲಸ?" ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಮುದುಕಿ ಆತನನ್ನು ಒಂದು ಗುಹೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆತನು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳು! ಆದರೆ ಅವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲ, ಮಾನವರು. ಅವರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಮಾತ್ರ ಪಿಳುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ದೇಹಮಾತ್ರ ಶಿಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನು ಹೆದರಿದನು. ಶಿಲೆಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಓಡಿಹೋಗಲೆತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಕಾಲುಗಳು ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು. ತಾನೂಸಹ ಶಿಲೆಯಾದೆನೆಂದು ಆತನು ಆಗ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮುದುಕಿ ಮಂತ್ರಗಾತಿ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನನ್ನೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಳು! ಹೆಂಡತಿ ಹೋಗಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶಿಲೆಯಾಗಿರುವೆನು!

ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಂತನಿಗೆ ಈ ದುರ್ಗತಿಯೊದಗಿದಕೂಡಲೇ ಧೀಮಂತನಬಳಿಯಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ಬಗ್ಗಡವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಆಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದ ಧೀಮಂತನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಸಂಚಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು

ಹೇಳಿ, ಎರಡನೇ ಚಿನ್ನದ ಕತ್ತಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಎರಡನೇ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದಿದ್ದ ನಾಯಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು.

ಧೀಮಂತನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನು ಸೇರಿದ್ದ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಜನ "ಅದೋ, ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳ ಅಳಿಯಂದಿರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಚಿನ್ನದ ಕತ್ತಾರಿ, ಅದೇ ಕುದುರೆ, ಅದೇ ನಾಯಿ, ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಧೀಮಂತನನ್ನು ಕಂಡು ಸುಮಂತನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಯಾದ ಧೀಮಂತನು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ "ಓಹೋ, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಈ ದೇಶದ ಅರಸನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಅಳಿಯನು ಮಾಯವಾದ ದಿನದಿಂದ ರಾಜನು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಚಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಹುಡುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜಭಟರು ಧೀಮಂತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣದೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿರುವರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಧೀಮಂತನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಧೀಮಂತನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ರಾಜನು "ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆಯಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡದೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ

ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು" ಎಂದನು. "ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ, ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಧೀಮಂತ. ತಾನು ಬೇರೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬಂದಾತನು ರಾಜನ ಅಳಿಯ ಸುಮಂತನೆಂದೇ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿದ್ದರು.

ಧೀಮಂತನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸಹ ಮೊದಲು ಹಾಗೇ ನಂಬಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಧೀಮಂತನು ಆಕೆಯಕಡೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು, ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು.

ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಅರಿಯಲು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದನಂತರ ಆಕೆ ಆತನನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆಗ ಧೀಮಂತನು ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಕೋರಿದನು. ಆಕೆಯ ಅನುಮಾನ ದೃಢವಾಯಿತು.

ಧೀಮಂತನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ "ಅತ್ತಿಗೆ, ಆ ಬೆಟ್ಟವೇಕೆ ಹಾಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಗುಡುಗಿನಬೆಟ್ಟದ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ "ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕರ. ಆ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ" ಎಂದಳು.

ತರುವಾಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಆತನನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತನ್ನ ಶಯನಾಗಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ತನ್ನ ಅಣ್ಣನು ಆ ಬೆಟ್ಟದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಧೀಮಂತನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಮಾರನೇಯದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಚಿನ್ನದ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಾಯಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಕುದುರೆಯೇರಿ ಅದೇ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆ ತಾನೂ ಹೊರಟನು.

ಮಾಟಗಾತಿ ಮುದುಕಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮರದಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಮಾನವನು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಅವಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾದಳು. "ಹಾಂ, ಇದೇನಿದು, ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಅದೇ

ಮನುಷ್ಯ, ಅದೇ ಖಡ್ಗ, ಅದೇ ಕುದುರೆ, ಅದೇ ನಾಯಿ! ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದ?" ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು ಆ ಮಾಟಗಾತಿ.

ಧೀಮಂತನು ಮುದುಕಿಯ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕುಟಿಲತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಏನೋ ಮಾಡಿರ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು, ಖಡ್ಗವನ್ನೆತ್ತಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, "ಪಿಶಾಚಿಯೇ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ನೆಲ್ಲಿ? ಶಿಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದನು. ಖಡ್ಗದಮೊನೆ ಎದೆಗೆ ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ "ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡಳು.

"ಈ ಕ್ಷಣವೇ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬದು ಕಿಸು" ಎಂದ ಧೀಮಂತ.

"ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕಳು ಹಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ. ಅವಳು ಗುಹೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಮಂತನೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರು ಗಿದಳು. ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ನಾಯಿಸಹ ಇದ್ದುವು.

"ಬದುಕಿಕೊಂಡೆ ಹೋಗು" ಎಂದು ಧೀಮಂತನು ಮುದುಕಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಸುಮಂತನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. "ಸರಿ ಆಪತ್ತು ಕಳೆಯಿತು. ನಾವಿನ್ನು ಹೊರ ಡೋಣ" ಎಂದ ಧೀಮಂತ. ಆದರೆ ಸುಮಂತನು "ತಮ್ಮಾ, ನನ್ನಂತಹ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರು ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

"ಅಣ್ಣಾ, ಆ ಮುದುಕಿಯಿದ್ದಾಗಲೇ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತೇ. ಈಗೇನು ಉಪಾಯ?" ಎಂದು ಹತಾಶನಾಗಿ ನುಡಿದ ಧೀಮಂತ.

ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಸುಮಂತನಿಗೆ ತಟಕ್ಕನೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

"ತಮ್ಮಾ, ಮುದುಕಿ ಒಂದುಜಾತಿಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಗುಹೆಗೆ ಬರುವಳು. ಅಂದೂ ನೋಡಿದೆ; ಇಂದೂ

ಸಹ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಹತ್ವವಿರಬೇಕು. ಆ ಎಲೆಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಹವು ಶಿಲೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ'' ಎಂದನು.

ಧೀಮಂತನಿಗೂ ಇದು ಸಹಜವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಜಾತಿಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಶಿಲೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶಿಲಾ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಆ ಎಲೆಗಳಿಂದ ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾನವರೂಪ ತಾಳಿದುವು. ಈ ರೀತಿ ಆ ಸಹೋದರರು ಅಲ್ಲಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಜರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಬದುಕಿಸಿ, ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಧೀಮಂತನು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ದರದರನೆ ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಲ್ಲಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಆಗ ಸುಮಂತನು ''ತಮ್ಮಾ, ಅವಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ರೀತಿ ಇದಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ನಾನು ವಿಧಿಸುವೆನು'' ಎಂದು ಮುದುಕಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ಬಲವಂತದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಗುಹೆಗೆ ನೂಕಿದನು. ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಶಿಲೆಯಾದಳು.

ತದನಂತರ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ತಾವು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ರಾಜನು ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನಂಬದಾದರು.

ಗುಹೆಯಿಂದ ಬದುಕಿ ಹೊರಬಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಪುರುಷರೇ! ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಹಿಂದೆ ಆತನ ಮಗಳು ಇದ್ದಳು. ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಧೀಮಂತನು ಮದುವೆಯಾದನು. ತರುವಾಯ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಯರನ್ನು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸುಮಂತನು ರಾಜನಾದನು. ಆತನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಸಚಿವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬಹಳಕಾಲ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದನು.

ಕರಡಿಯ ಕಷ್ಟಕಾಲ

ಮೊಲವು ಕರಡಿಯನ್ನು ನರಿಯಣ್ಣನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಬಹಳ ದಿನ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಕರಡಿಯೂ ಮೊಲವೂ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿದರು. ಕರಡಿಗೆ ಮೊಲ ಮಾಡಿದ ತುಂಟತನ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೊಲವನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿತು ಕರಡಿ. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಭಯ.

ಆದರೂ ಮೊಲ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, "ಓವೊ! ಕರಡಿಮಾವ! ಬಹಳ ದಿನವಾಯಿತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ. ಅತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯತಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಒಳಗೆ ಕೋಪವುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಿತು ಕರಡಿ, "ಆಂ. ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದ್ದೇವೆ."

ನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರುವಂತೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಮೊಲಕ್ಕೆ ದೂರ ಓಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದೇ ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಿಟ್ಟನ್ನೆ ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಫಕ್ಕನೆ ಕರಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿಬಿಡುವುದೇನೋ ಎಂದು ಮೊಲಕ್ಕೆ ದಿಗಿಲು. ಉಪಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡುತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಮೊಲ, "ಅಂದಹಾಗೆ ಕರಡಿಮಾವಾ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಿ. ನಿನಗೇ ಅದು ತಕ್ಕದ್ದು!" ಅಂದಿತು.

"ಏನೋದೂ?" ಅಂದಿತು ಕರಡಿ.

"ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಮಾವಾ, ನಮ್ಮ ತೋಪಿನಲ್ಲೊಂದು ಗೋಳಿಮರವುಂಟು. ಅದರಮೇಲೆ ಎತ್ತಿನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಜೇನುಹುಟ್ಟು. ಅದನ್ನು ನೀನು ತಂದುಕೊಂಡರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಜೇನುಪಾನ ಮಾಡಬಹುದು" ಅಂದಿತು ಮೊಲ.

"ಓಹೊ! ಗೋಳೇಮರದ ಮೇಲೆಯೆ?"

"ಹೌದೂ ಅಂದೆ. ಆ ಮರ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಗೋಳಿಯೆ. ಬುಡದಲ್ಲೇ

ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೊಟರೆಯೂ ಉಂಟು. ಅದರೊಳಗೆ ತೂರಿ ನೀನು ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಬಿಡು. ನಾನು ಗಳುವಿನಿಂದ ಆ ಜೇನುಹುಟ್ಟನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹಾಗೇ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

"ನೋಡುವ ನಡೆ" ಎಂದಿತು ಕರಡಿ.

ಇಬ್ಬರೂ ತೋಪಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.

"ಅಗೋ ಗೋಳೆಮರ. ಅದೋ ಜೇನು ಹುಟ್ಟು, ಇಗೋ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಪೊಟರೆ!" ಎಂದು ತೋರಿಸಿತು ಮೊಲ.

ಇಬ್ಬರೂ ಮರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು.

"ಮಾವಾ! ನೀನೀ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕುಬಿಡು. ನಾನು ಗಳು ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

ದೊಡ್ಡದೇಹವುಳ್ಳ ಕರಡಿ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಹೊಕ್ಕು ಬಹುಕಷ್ಟದಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಒಳಗಿನ ತೊರ್ರೆಯೊಳಗೆ ತೂರಿಸಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಿತು. ಜೇನಿನಹುಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲೆಚಾಚಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ, "ಹೂಂ ತಳ್ಳು" ಅಂದಿತು. ಆಗ ಮೊಲವು ಗಳುವಿನ ಕೋಲಿನಿಂದ ಜೇನುಹುಟ್ಟನ್ನು ತಿವಿದು ದೂರ ಓಡಿತು. ಜೇನುನೊಣಗಳು ಮರದ ಗೋಳೆಯೊಳಗಿನಿಂದಲೂ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿಂದಲೂ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಕರಡಿಯ ಮುಖ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡುವೇ ಹೊರತು ತೊಟ್ಟು ಜೇನೂ ಇಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹತ್ತಲೂ ಕರಡಿಗಾಗದು. ಬಹಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಗೋಳೆಮರ.

"ಅಯ್ಯೋ! ಜೇನೆಲ್ಲಾ ಇಳಿದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಕುಡಿ ಮಾವಾ ಕುಡೀಕುಡೀ!" ಎಂದು ಮೊಲ ಕೂಗಿತು.

ಕರಡಿ ಹೊರಕ್ಕೂ ಬರಲಾರದೆ ಆ ಗೋಳೆ ಮರದ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಬಾಧೆಪಟ್ಟಿತು.

"ಹಂಡೇ ಜೇನು ಕುಡಿದೂ ಮಾವನ ಮುಂಡೇ ಉಬ್ಬಿತು! ಜೇನು ಮಜಾ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮೊಲ ಮರದ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ನೃತ್ಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು!

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಮೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಮಾರ್ಚ್ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: **ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು - 26.**

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ನಮ್ಮವರಾರಿಲ್ಲ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಎತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ನಮ್ಮವರೇ ಎಲ್ಲ!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಎಚ್. ವಿನಯಕುಮಾರಿ,
ಸೆಕೆಂಡ್ ಫೋರ್ಮ್, ಮಿಡಲಿನ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಮೂಲ್ಕಿ, ದ. ಕ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ

ಹೆಣ್ಣು ಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ಪಕ್ಷಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆಮಾತ್ರವೇ ಇಡುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾವುಕೊಡುವುದು ಗಂಡುಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ನ್ನಿನ ಕೆಲಸ. ಹೆಣ್ಣುಪಕ್ಷಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಗಂಡುಪಕ್ಷಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಹೊರಟುಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಗಂಡುಪಕ್ಷಿ ಒಂದೆಡೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾವುಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊರಟುಹೋದ ಹೆಣ್ಣುಪಕ್ಷಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ಹಿಂದುರಿಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುವರೆಗೂ ಗಂಡುಪಕ್ಷಿ ಆಹಾರ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಹಕ್ಕಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಂತರವೇ ಅದು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನೂರರಲ್ಲಿ ೭೫ ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಮರಿಗಳು ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಸಮಾಜವಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಡಮೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮರಿಗಳಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮವೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಆಗಾಗ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಜಗಳಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳು ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾಗಿ ಸಾಯುವುದೂ ಉಂಟು.

ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. 'ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿ' ಎಂಬ ಮಾತು ಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಂದೆಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ರಣಗೊಣಧ್ವನಿ ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ೩೦ ಮೈಲು ದೂರದವರೆಗೂ ಕೇಳಿಸುವುದುಂಟು. ಈ ಶಬ್ದ ರಾತ್ರೀಹಗಲೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ.

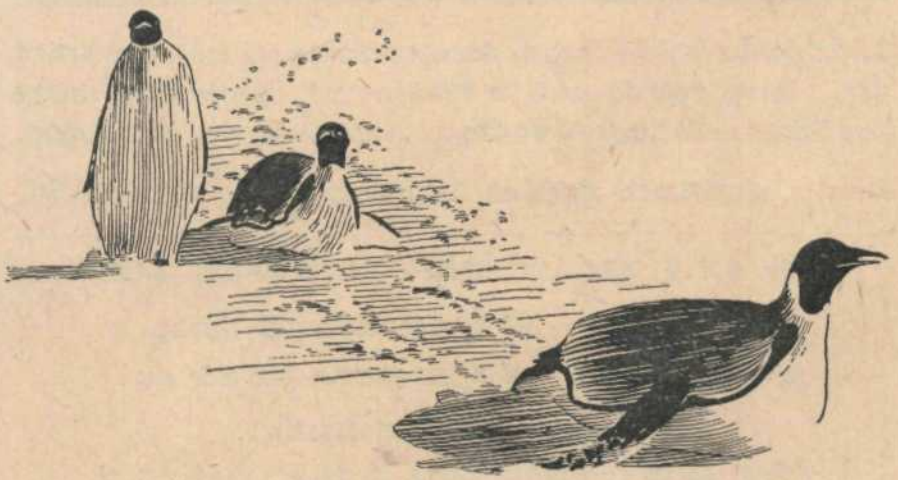

ಮಂಜಿನಮೇಲೆ ತೆವಳುವ ಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ಗಳು.

ಹಳೆಯ ಗರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಗರಿಗಳು ಬರುವಾಗ ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತಿಂಡಿ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿ ಕಾವುಕೊಡಲು ಮೊಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಒಂದು ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾವುಕೊಟ್ಟಿತಂತೆ! ಆದರೆ ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಬಲವಿದೆ. ಒಂದು 'ಚಕ್ರವರ್ತಿ' ಪಕ್ಷಿ ಐವರು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಜೆದರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ. ಅವುಗಳ ಸಹಜವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ಗಳು ೩೫ ವರ್ಷ ಬದುಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಬದುಕವು.

ಇವುಗಳಿಗೆ ಮುಂಗೋಪ. ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಇದಿರಾದಾಗ ಒಂದರಮುಂದೊಂದು ತಲೆ ಬಾಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅನಂತರ ಸಂಭಾಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಮೂಗನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ದಕ್ಷಿಣಧ್ರುವ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಕೆಲವರು ಹೋದರು. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು 'ಚಕ್ರವರ್ತಿ' ಪೆಂಗ್ವಿನ್‌ಗಳ ಗುಂಪು ಸಾಲುಹಿಡಿದು ನಡೆದುಬಂದು ಅಷ್ಟುದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುವು. ಬಳಿಕ ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪಮುಂದೆ ಬಂದು ತಲೆವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಐದು ನಿಮಿಷಹೊತ್ತು 'ಭಾಷಣ' ಮಾಡಿ 'ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ?' ಎಂಬಂತೆ ಬೇಟೆಗಾರರ ನಾಯಕನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿತು! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸತ್ತ ತಿಮಿಂಗಿಲದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದರ ಕಾಲನ್ನು ತುಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಎರಡನೆಯದು ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು 'ಬೈಯಲು' ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ೧೫ ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಎರಡೂ ಛಡಮಡನೆ ಬೈದುಕೊಂಡು, ಬೇಸರಪಟ್ಟು ತಿಮಿಂಗಿಲದ ಆಚೀಚೆ ಕೊನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರಿಸಿದುವು. ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯ ತುಂಬಾ ಇವೆ.

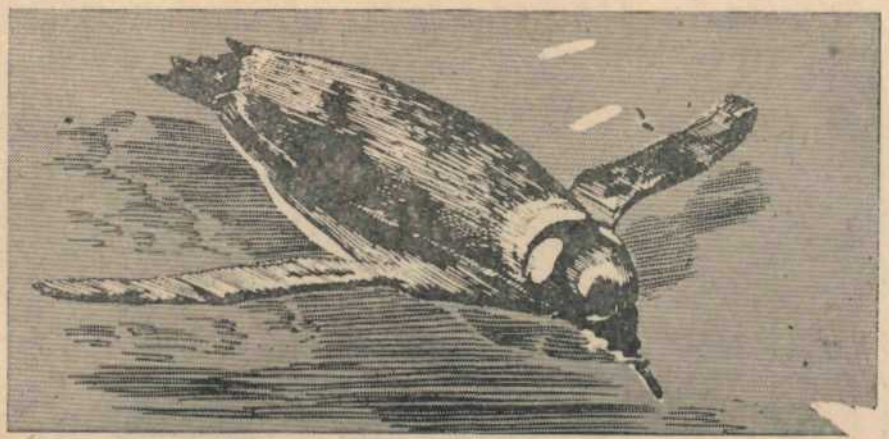

ನೀರಿನ ತಳದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುವ ಪೆಂಗ್ವಿನ್

ಹೆತ್ತವರ ಪ್ರೀತಿ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಇದ್ದ. ಅವನ ಹೆತ್ತವರು ಬಹಳ ಮುದುಕರು. ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೂಡ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಚಾಕರಿಮಾಡಲು ರೈತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇಷ್ಟ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಈ ಮುದುಕರ ಹಾವಳಿ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಗಂಡನನ್ನು ಕಾಡುತಿದ್ದಳು.

ರೈತ ಹೆಂಡತಿಯಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮುದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನು. ಅವರನ್ನೊಂದು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲೊಂದೆಡೆ ಅವರನ್ನು ಇಳಿಸಿ, "ನಾನೀಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಚೆಗೆ ಹೋದ. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮೇಲೊಂದು ಮುಸುಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಳ್ಳರಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಲ್ಲಲು ಹವಣಿಸಿದ.

ಆಗ ಆ ಮುದುಕರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, "ಅಯ್ಯೋ! ಮಗನೇ! ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರಪ್ಪಾ! ನೀನಾದರೂ ಓಡಿಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿಕೊ! ಈಕಡೆ ಬರಬೇಡವೋ! ಬರಬೇಡವೋ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ರೈತನು ಸ್ತಂಭಿತನಾದ. ಸಾಯುವಾಗಲೂ ಮಗನ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೇ ಕೋರುವ ತಾಯಿತಂದೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನಿಗೇ ಸತ್ತಹಾಗಾಯಿತು. ನಾಚಿಗೆಯಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಬಂದು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಓಡಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅವರ ಮೈಯನ್ನು ತಡವಿ "ಇನ್ನೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳರು ಓಡಿದರು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಂಡತಿಗೂ ಹೇಳಿದ. ಅವಳೂ ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಸಿಂಹವನ್ನು ಗೆದ್ದ ನರಿ

ಒಂದು ದಿನ ಕರಡಿ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದಹಬ್ಬ ಮಾಡಿತು. ಜೊತೆ ಮೃಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿತು. ಆಡನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಳೀಮರಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳನ್ನಿಳಿಸಿ ಹಂಡೆಗಳತುಂಬಾ ತುಂಬಿಸಿಟ್ಟಿತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಉಂಡರು. ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳುಕುಡಿದರು. ನರಿ ವಿಪರೀತ ಕಳ್ಳುಕುಡಿದು ಆಲುತ್ತಮಾಲುತ್ತ ನೃತ್ಯಮಾಡಿತು. ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕುವು.

ಆಗ ನರಿಗೆ ಕೋಪಬಂತು. "ಓ! ಮಹಾ ಅವಮಾನ! ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುವರು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟಿತು. ಕರಡಿ ಅಡ್ಡಬಂದು, "ಬೆಳಗಾದಮೇಲೆ ಹೋಗಪ್ಪ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹರಾಜ ತಿರುಗುಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ದಾರೀಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತೀರಿತು ನಿನ್ನ ಗತಿ" ಎಂದಿತು.

ನರಿ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ, "ಎಂಥಾ ಸಿಂಹ! ಬೋಳುಸಿಂಹ! ಅವನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದೇನು! ಏನಂದುಕೊಂಡಿತೋ ನನ್ನ!" ಎಂದು ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಿಂಹವನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾ ಕಳ್ಳುಕುಡಿದ ಬೋದೆಯಿಂದಲೇ ಹೋಯಿತು.

ಈ ನರಿಯ ಒದರಾಟ ಕೇಳಿ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಂಹ ಎದ್ದು ನರಿಯದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತು, "ಏನೋದು ಬೊಗಳೋದು" ಎಂದು ಹುಂಕರಿಸಿತು.

ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ನರಿಯ ನಿಷೆ ಪೂರಾ ಇಳಿದುಹೋಯಿತು. "ಓ! ತಾವೇ! ಮಾರಾಜಾ! ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡುದುಬಿಟ್ಟೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿತು.

"ಕಳ್ಳುಕುಡಿದುದಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ.

"ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಾಜಾ! ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದಹಬ್ಬ! ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಸೇರಿ ಹಬ್ಬಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು" ಎಂದಿತು ತಂತ್ರದ ನರಿ.

"ಓಹೊ! ಹಾಗೊ! ಸರಿ ಸರಿ. ಹೋಗು" ಎಂದು ಸಿಂಹ ನರಿಯಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಹೋಗಬಿಟ್ಟಿತು. ಬದುಕಿದೆ ಬಡಜೀವವೇ ಎಂದು ಓಡಿತು ನರಿ.

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ 'ಟೈಗರ್' ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗೊಬ್ಬ ತುಂಟಹುಡುಗ ವಾಸು ಗೋಪಿಯರನ್ನು ಹೆದರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪೊದೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ವಿಕಾರಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು. ನಿಜಕ್ಕೂ ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ದೆವ್ವವೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೆದರಿ ಓಡಲಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೊದೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನೇ "ಹೊ! ದೆವ್ವಾ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಓಡಿದ. ಕಾರಣ ಟೈಗರ್ ಅವನ ಕಾಲನ್ನು ಕಡಿದಿತ್ತು! ಆ ತುಂಟ ಹೆದರಿ ಓಡುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ವಾಸೂ ಗೋಪಿಯರು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ನಕ್ಕರು.

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press (Private) Ltd., and Published by him for Chandamama Publications, from Madras 26.—Controlling Editor: SRI 'CHAKRAPANI'

TIC-54 a

1938 ಧನರಾಜನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ, ಅತನ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹರ್ಕ್ಯುಲೀಸ್ ಬೇಕೆಂದು ಅತನ ಭಾವನು ಹಟಹಿಡಿದುದು ಆಚ್ಚರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

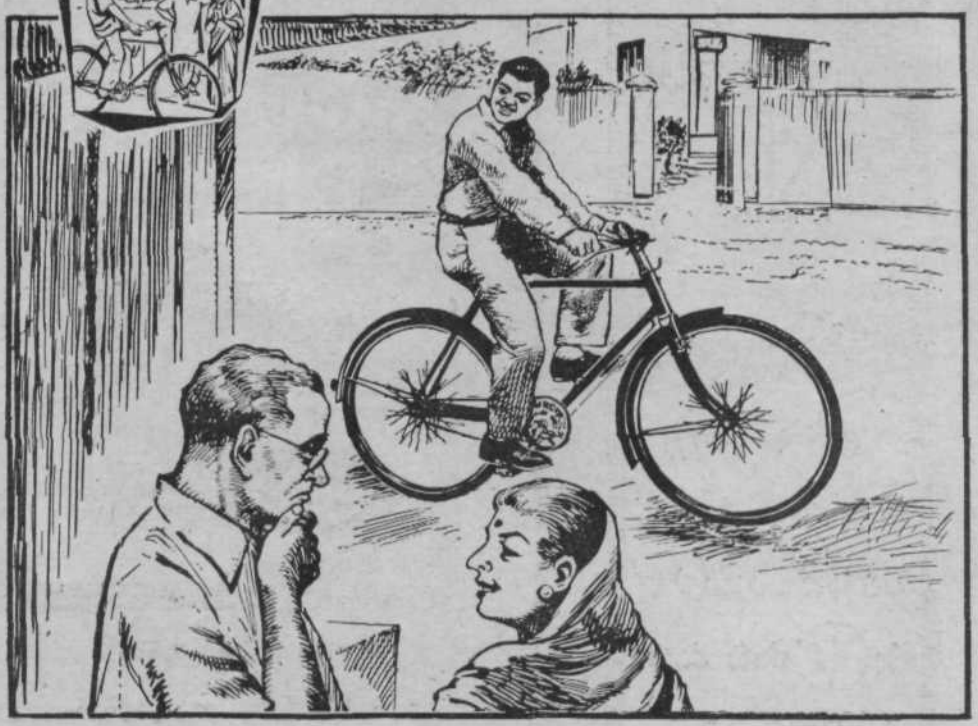

ಇಂದು ಈಗ, ಈತನ ಆಳಿಯ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಇದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹರ್ಕ್ಯುಲೀಸ್ ಸೈಕಿಲ್‌ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಅದು ಜೀವಮಾನದ ಸಂಗಾತಿ

ಹರ್ಕ್ಯುಲೀಸ್ ಪಡೆದವನನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಇದುಜೀವಮಾನದ ವರೆಗೆ ಬರುವುದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ ಅತ. ಸುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೈಕಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಜನರ ಅನುಭವದ ಬೆಂಬಲದಿಂದ, ಈಗ ಈ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾದ **ಹರ್ಕ್ಯುಲೀಸ್** ಸೈಕಿಲನ್ನು ಟಿ. ಐ. ಸೈಕಿಲ್ಸ್‌ನ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಉಜ್ವಲ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಇದರ ನಯವಾದ, ಸುಲಭವಾದ ಸವಾರಿಯನ್ನು, ನೀವು ಮೆಚ್ಚುವಿರಿ. **ಹರ್ಕ್ಯುಲೀಸ್** ನೀವು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸೈಕಿಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಆದರೂ ಇದರ ಬೆಲೆ ಮಿತವಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಸೈಕಿಲ್ ಬಂಡವಾಳದಒಂದುಹೂಡಿಕೆ- **ಹರ್ಕ್ಯುಲೀಸ್** ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದುದು: **ಟಿ. ಐ. ಸೈಕಿಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮದ್ರಾಸು**

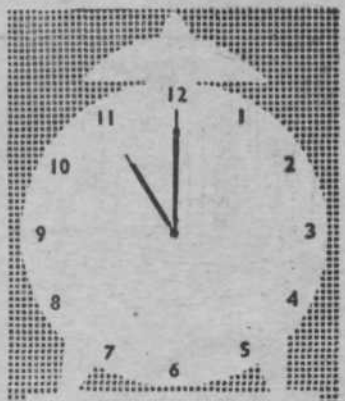

ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ
11 ಘಂಟೆಗೆ ಚೈತನ್ಯ
ಕೊಡುವ ಒಂದು ಕಪ್
ಟೀ ಕುಡಿಯಲು
ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿ

ನಾನು ಟೀ –

ನಾನು
ನಿಮ್ಮ ಸುಖ
ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ
ಗೆಳೆಯ

TEA BOARD INDIA

PST 181

ಇದು ಸತ್ಯ...

ಏನಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರೆಯು ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಹೋದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಉಳಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ಲೋಮಾದ ಹಾಗೆ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ ಇತರ
ಸಾಧನಗಳು
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪಾಗಿಸದು

ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಇತರ ಸಾಧನಗಳು
ಕೂದಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸಬಹುದು ಆದರೆ
ಲೋಮಾ ಮಾತ್ರ ಕೂದಲನ್ನು
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೋಮ

ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ.

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎಮ್. ಎಮ್. ಖಾಂಭಟ್‌ವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಏಜೆಂಟರು:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ & ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,
ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಷಾ ಬಾವಿಷಿ & ಕೊ,
ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಫಲಿಸದಿದ್ದರೆ....

... ಮ್ಯಾನರ್ಸ್

ಗ್ರೈಪ್ ಮಿಕ್ಶ್ಚರ್

ಕೊಟ್ಟುನೋಡಿ

ಅದು ಪುನ: ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ

ನಮ್ಮ 40 – ಪುಟಗಳ "ಮದರ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಕೇರ್" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸೀಸೆಯೊಡನೆ ಸಿಗುವ ಒಂದು ಕೂಪನ್ನನ್ನೂ 40 ನಯಾ ಪೈಸೆಗಳ ಸ್ಟಾಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್ ಬಾಕ್ಸ್ 976, ಮುಂಬಯಿ – 1, ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಉಚ್ಚ ದರ್ಜೆಯ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಇದು 'ಮ್ಯಾನರ್ಸ್' ರವರ ತಯಾರಿಕೆ

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY · DELHI · CALCUTTA · MADRAS.

ASP/GM6

ಆತ Parry's ಪಾರೀಯವರ ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ

ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ! ಪಾರೀಯವರ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಮಧುರ, ಅಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ, ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ...ಇಂದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾರಿ ಮಿಠಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿರಿ; ಅವು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು.

PRS. 61

Photo by P. Krishnakumar

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಎತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ನಮ್ಮವರೇ ಎಲ್ಲ!

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಚ್. ವಿನಯಕುಮಾರಿ

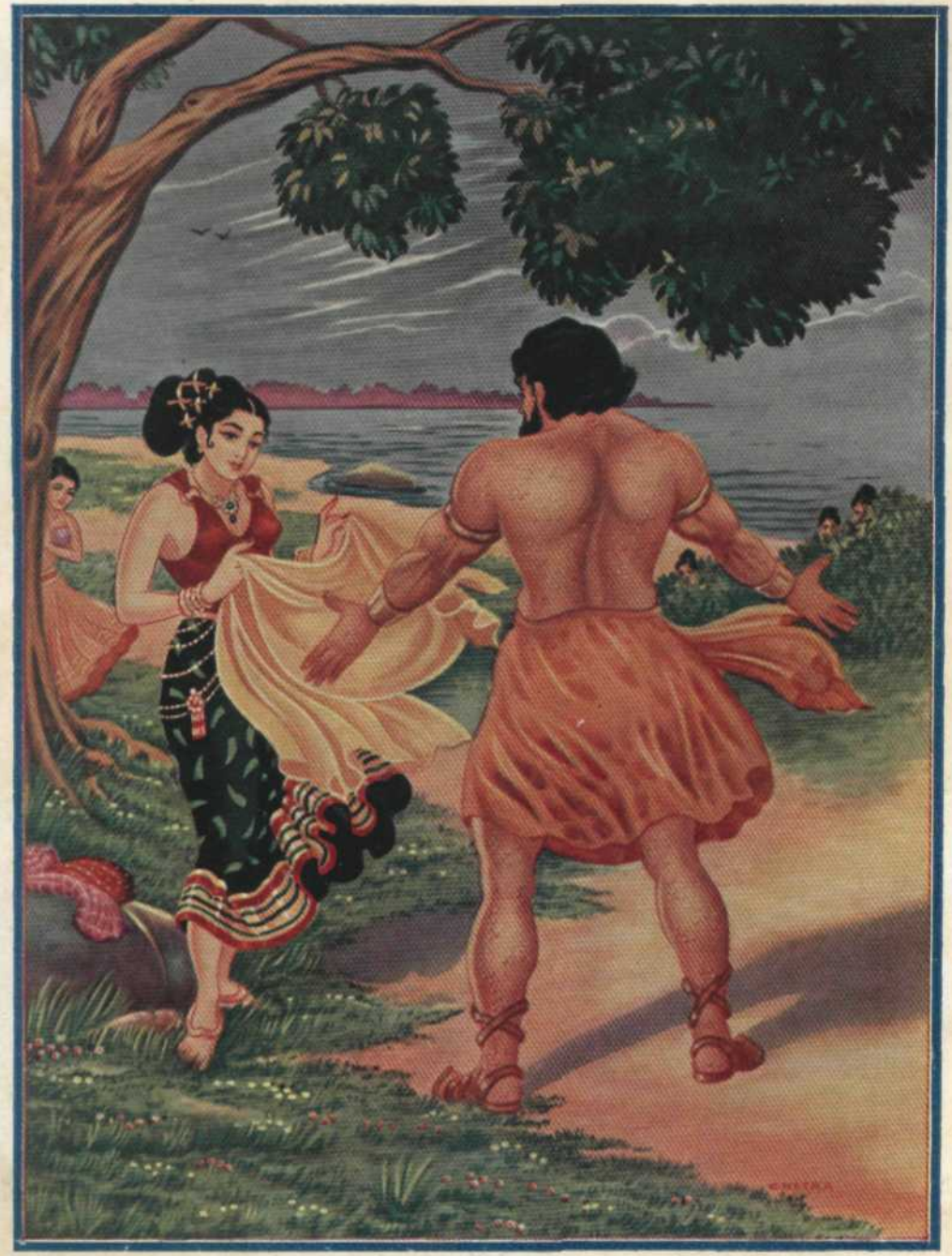

ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು - ೮